

■ ENTREVISTA AL BISBE

Agustí Cortés: “Al Baix Llobregat hi ha hagut sempre una sensibilitat social important”

[Pàgs. 20-22]

ESCOLA CONCERTADA
Educació Infantil,
Primària i ESO

escola l'oreig

Més de 42 anys
formant persones
More than 42 years
training people

Ronda Montmany, 2 · 08753 Pallemà (Fontpineda) · T. 93 650 00 87
comunicacio@escolaloreig.cat · www.escolaloreig.cat

e//lobregat

n.155

Abril 2020

publicació comarcal

www.ellobregat.com

Nuestra 1º línea contra el virus

[Págs. de 6 a 19]

DE IZQUIERDA A DERECHA Y DE ARRIBA A ABAJO: ALICIA HERNÁNDEZ, ENFERMERA EN BRIANS; ROBERTO JIMÉNEZ, GUARDIA URBANO EN L'HOSPITALET; JESÚS MAROTO, VECINO DE L'HOSPITALET Y TRABAJADOR DEL BANCO DE SANGRE; CRISTINA ESPÍN, PANADERA EN VILADECANS; JOSÉ SANJUAN, CONDUCTOR DE AUTOBÚS EN LA COMARCA, Y JUAN SERRANO, ESTANQUERO DE SANT BOI | CEDIDAS

BigMat
Garro
www.garro.es

CONSTRUCCIÓ · FONTANERIA · SANITARIS · CERÀMICA · ELÈCTRIC · FUSTA

Sant Boi: Carretera Santa Creu de Calafell, Km 10.7 · T. 93 654 60 00
Canovelles: Juan de la Cierva, 8 Naves A-B-C. Pol. Ind. · T. 93 840 90 86

KOMPE®

EL MÉS ALT EN SERVEI

IGUALADA
Ctra. N-II, km 551,5
08711 Odena

SANT ANDREU DE LA BARÇA
Ctra. de Martorell, 99
08740 Sant Andreu de la Barca

TERRASSA
c/ Escla, 15
08223 Terrassa

GAVÀ
c/ de la Ciència, 15
08850 Gavà

T 93 804 34 76 | www.kompe.es | info@kompe.es

Servei 24 h 365 d

Lloguer i venda de plataformes elevadores

¿Está pagando una hipoteca referenciada con el índice IRPH?

Ahora podrá reclamar a su banco los intereses que le cobró de más aplicando el IRPH

Déjese asesorar por XP Advocats,
revisaremos su hipoteca y le ayudaremos a solucionar cualquier cláusula abusiva

Como ejemplo, para una hipoteca de 180.000 euros a devolver en 20 años, contratada en 2009 y referenciada a IRPH más diferencial de 0,25%, habrá pagado en estos 10 años
21.265 euros de más

CONSÚLTENOS

Si nos permite revisar su caso le haremos un estudio previo gratuito, **llámenos y solicite cita**

XP ADVOCATS

Telf. 93 640 72 28 - info@xpadvocats.com

Rbla. Rafael Casanova, 74 - 08830 Sant Boi de Llobregat (Barcelona)

El Baix Llobregat, ensanche de Barcelona del siglo XXI

Las constructoras ponen el foco en la comarca, que acoge ambiciosas promociones de pisos

Los proyectos del Pla de Ponent en Gavà o el barrio de La Sínia en Martorell se desencallan

SOS Llobregat avisa que el territorio está amenazado por la “especulación” urbanística

Redacción

En la segunda mitad del siglo XIX Barcelona echó abajo sus murallas y se expandió hacia el río Llobregat. De dicha expansión nació el actual barrio del Eixample. Siglo y medio después, la gran Barcelona sigue creciendo, en este caso hacia el Baix Llobregat y L'Hospitalet, un territorio en construcción que es objeto preciado de las promotoras para construir viviendas.

De hecho, en la comarca hay varios proyectos inmobiliarios de calado, de los cuales destaca uno, por su tamaño y ambición. Es el conocido Pla de Ponent de Gavà, que pretende edificar casi 5.000 pisos -40% de las cuales de protección oficial-, 20 equipamientos y habilitar cinco nuevos parques que conectarán el espacio agroforestal comprendido entre Gavà y Castelldefels. A principios de marzo se puso la primera piedra de un proyecto que cuenta con una fuerte contestación vecinal por parte de varias entidades vecinales y ambientalistas agrupadas alrededor de Salvem el Calamot, que asegura que el plan es una “amenaza” al medio ambiente y que responde a criterios de “especulación”.

Por otro lado, en L'Hospitalet destaca la promoción inmobiliaria que se está edificando en los antiguos terre-

nos de la fábrica Cosme Toda, en el barrio de San José. El gran complejo albergará casi un millar de viviendas y espacios verdes, a la vez que pretende rehabilitar edificios patrimoniales de la factoría. Otro proyecto que se mira con recelo en el barrio, temeroso del fenómeno de la gentrificación en una ciudad de por sí densamente poblada.

El norte de la comarca no es una excepción a este aumento de las promociones urbanísticas. En Martorell, tras

años de freno por la crisis, se ha desencallado el proyecto del barrio de La Sínia, que acogerá más de un millar de pisos y equipamientos públicos.

Proyectos que han despertado la alarma entre los ecologistas y otros colectivos vecinales, que el 12 de marzo presentaron la plataforma SOS Llobregat, que apunta a que la comarca “está amenazada de muerte por la especulación urbanística”. El debate está servido. ///

LAS GRÚAS, UNA ESTAMPA QUE VUELVE A SER COMÚN EN EL BAIX LLOBREGAT

Consell Comarcal
del Baix Llobregat

A tu que en aquests moments difícils cuides de
la salut de les persones que estimem,
a tu que tens cura de la nostra gent gran,
a tu que vetlles per la nostra seguretat,
a tu que treballes perquè no ens falti de res,
a tu que et quedes a casa...

MOLTES
GRÀCIES!

STAFF

Publicació comarcal · Abril 2020 · N. 155

Edita: Comunicació Metrobcn SL.

Diari digital: www.elllobregat.com

President Consell Editorial: Xavier Pérez Llorca

Editor Executiu: Joan Carles Valero

Director: Francisco J. Rodríguez

Informàtica i Xarxes: Andrés Durán

Assessoria editorial: BCN Content Factory

Equip de redacció: Carlos Manzano

Col·laboradors: Pere Ríos, Irene Andrés, Lucas

Cañete, Jaume Grau, Marga Solé, Imanol

Crespo, Francesc Perearnau, Joan Tardà,

Josep-Ramon Mut, Anna Martín, José Ángel

Carcelén, Miguel García, Manuel Reyes, David

Aliaga, Mn. Pere Rovira, Olga Puertas, Lluís M.

Estruch, Jordi Bonavila, Fernando Martín i la

sorprenent paparazzi 'Señorita Pepis'.

Publicitat: publicidad@elllobregat.com

Redacció: C/ Raurich, 62 (08830), Sant Boi

Telèfon: 671 54 09 21

Distribueix: El Llobregat

DL: B.13877-2006

Imprimeix: GestXXI

El Llobregat no comparteix necessàriament les opinions signades i inserides en les seves pàgines. La direcció no es fa responsable de la qualitat, procedència i origen dels anuncis inserits.

Alarma

La declaración del estado alarma como consecuencia de la pandemia de coronavirus, ha transformando la realidad en la que vivíamos: la contaminación de las grandes ciudades, el proceso de independencia de Catalunya, la crisis de juego del Barça... asuntos que preocupaban a muchos, han quedado borrados de la preocupación colectiva, en menos de quince días. Me viene a la cabeza la última escena de la penúltima temporada de *House of Cards*, cuando el presidente Frank Underwood (Kevin Spacey) le contesta a su mujer, Claire (Robin Wright): "Sí: ¡el miedo!; si no nos quieren, que nos tengan miedo". Miedo. El miedo es un sentimiento connatural al hombre, un resorte para procurar la supervivencia del individuo y de la especie. Y también, a lo largo de la Historia, ha sido una herramienta para ejercer el poder.

Estos días, miedo, tenemos todos. Pero individual y colectivamente, hemos de sobreponernos. Analizar las circunstancias que nos toca vivir, y equivocarnos lo menos posible a la hora de actuar: seguir los consejos de las autoridades sanitarias y civiles. No es momento de discutir jerarquías. Hemos de colaborar para mantener salud y actividad económica.

El LLOBREGAT, como cualquier microempresa de este país, se está viendo afectado por la situación: hemos cerrado la redacción y este número lo editamos con las aportaciones de todos nuestros

colaboradores, trabajando desde casa. Hemos perdido buena parte de las contrataciones comprometidas; nos han anulado campañas a la espera de... Comprensible. Miedo.

A pesar de todo ello, hemos considerado importante que EL LLOBREGAT se editara este mes de abril. Aunque nos suponga un sobreesfuerzo. Lo hemos hecho, con la ayuda de los anunciantes que a pesar de las adversidades (o precisamente por esas adversidades), han valorado que era importante anunciarse este mes tan difícil para todos. Somos información, somos servicio público, y a poco que podamos, queremos seguir siéndolo: EL LLOBREGAT, la prensa comarcal de referencia en L'Hospitalet y Baix Llobregat.

A cada lector, a cada empresa, a cada servicio: ¡ánimo!. Cada cual tendrá que aplicar medidas, buscar soluciones ante una crisis inesperada y radical. Mañana tendrá poco que ver con ayer, pero algo tendrán en común: el espíritu de supervivencia. Positivicemos el miedo; que no nos atenace, que podamos sobreponernos. La crisis económica que con toda seguridad sucederá al coronavirus, será profunda, pero precisamente por eso, hemos de enfrentarla desde este mismo momento: pidiendo a las administraciones los recursos que no facilitaron tras la crisis de 2007, sí; pero cada cual ha de dar el primer paso, vital y profesionalmente: ¡sí, sobreviviré!. ///

Esta publicación está asociada a la AEEPP, que a su vez es miembro de FIPP, FAEP, CEOE y CEPYME.

Confederación Española de Organizaciones Empresariales

La pròxima edició de
e//lobregat
sortirà l'1 de maig,
com sempre, el primer
divendres de mes amb

LA VANGUARDIA

PREMIOS EL LLOBREGAT, APLAZADOS

Tal y como comunicamos por redes sociales a mitades de marzo, la gala de los VI Premios ha sido aplazada debido a la declaración de estado de alarma decretada por el Gobierno para frenar la expansión del coronavirus. Las votaciones se han cerrado a finales de marzo, tal y como estaba previsto,, y los resultados se mantendrán en secreto hasta después del verano, cuando se celebre la gala.

GAVÀ,
#QuedatACasa
NATU
RAL
MENT

Ajuntament
de Gavà

La primera línea del Baix

Alicia Hernández
Enfermera

Es enfermera en Brians y secretaria de Sanidad de CCOO en el Baix Llobregat. Pese a que en las cárceles la infección tiene, al menos de momento, una incidencia menor que en el exterior, Alicia Hernández reconoce que la situación comienza a ser “dura”. Sí que es cierto, apunta, que el hecho de que el coronavirus haya entrado más tarde en las prisiones les ha dado tiempo a elaborar protocolos y planes de contingencia, mediante rotaciones de personal que buscan evitar que se contagien todos a la vez. No obstante, los turnos pueden alargarse hasta 12 horas, explica, cosa que puede llevar

“Los turnos se alargan, vas más cansada y puedes cometer errores

a “cometer errores”, fatales no solo para los pacientes, sino también para los sanitarios. En esta línea, denuncia “falta de material” de protección y reconoce que, al menos los primeros días, se estuvo reutilizando, lo que incrementa el riesgo de contagio. Por todo ello, pide no tener que reciclar mascarillas, por el “riesgo biológico” que comporta para el profesional sanitario.

Roberto Jiménez

Guardia urbano

Ricardo Jiménez es agente de la Guardia Urbana de L'Hospitalet y protagonizó una de esas historias de luz que surgen en momentos de penumbra. Durante la primera semana del confinamiento recibieron el aviso de una niña pequeña que presentaba síntomas del Covid-19. Los agentes se percataron que su madre, angustiada, no podía llamar al 061 al no tener saldo, por lo que un compañero suyo le cedió el móvil para que hablara con una doctora, que le recomendó llevar a la niña de urgencias a San Juan de Dios. Pero no había ambulancias y el coche patru-

“Nos asombra lo que vemos en la calle; la gente no es consciente aún

lla no era sitio ideal, porque tendría que haber sido retirado el servicio para ser desinfectado, por precaución. “Lo primero que se me ocurrió fue darles 10 euros para un taxi”, explica a esta publicación Jiménez. De momento no ha tenido más noticias de la pequeña, aunque aprovecha su conversación con El Llobregat para hacer un llamamiento a la responsabilidad de los ciudadanos y que no salgan a la calle si no es preciso. “Nos asombra lo que estamos viendo”, lamenta.

Jesús Maroto
Banco de Sangre

Con toda la alarma sanitaria generada por el coronavirus, los pacientes que están ingresados por otros motivos en los hospitales parecen haber quedado en un segundo plano. Pero las operaciones -al menos las más urgentes- siguen adelante. Así como las transfusiones. Jesús Maroto es un vecino de L'Hospitalet que trabaja en el Banco de Sangre, la institución que garantiza que estos pacientes reciben las transfusiones necesarias. “Hay gente que está ingresada y la necesita diariamente”, recuerda Maroto, que sigue yendo a trabajar para garantizar el correcto funcionamiento del Banco de

“Es necesario seguir donando sangre; hay pacientes que la necesitan igual

Sangre. En su caso, cruza Barcelona de punta a punta para cumplir con su tarea, que es encargarse del banco de cordón umbilical y donaciones de médula ósea. Por todo ello, Maroto pone de manifiesto la necesidad de ir a donar sangre -hay que pedir hora antes, no obstante, y no presentar síntomas del Covid-19- y de seguir con las indicaciones de las autoridades sanitarias para volver a la normalidad.

Cristina Espín Panadera

Cristina Espín tiene 26 años y es propietaria de las Patisseries Llorenç, con tres establecimientos en Viladecans. Explica a El Llobregat que han de atender a la gente desde la calle, cogiendo los alimentos con pinzas y dando el cambio en bandejas, para reducir al máximo el contacto y frenar el contagio. Asegura que al principio del confinamiento algunos clientes no acababan de entender la gravedad del asunto, y que aún le pedían tomarse el café allí. Espín afirma que tienen la misma clientela y que el consumo de pan ha aumentado. No obstante,

” **Sobrevivo** de la degustación y la venta de **pastelería**: del **pan** no como

se muestra preocupada ante el devenir futuro. “Actualmente, sobrevivo de la venta de degustación y pastelería. Del pan no como”, explica. De hecho, reconoce que el cierre de la cafetería le ha provocado un descenso de los ingresos. “Estamos recaudando muy poco”, asegura esta empresaria, cuya empresa da trabajo a 14 trabajadores. “Al ser el pan un producto de primera necesidad, seguimos abiertos”, apunta la panadera.

José Sanjuan Conductor de bus

José Sanjuan es de Sant Vicenç y conductor de los autobuses de Soler i Sauret. Estos días ha sido una de las personas encargadas de llevar a los trabajadores que, como él, no pueden faltar a su puesto. José nos atiende desde casa, después de sentir algún síntoma de lo que parece un resfriado, por precaución. Durante unso días, por eso, fue de la comarca a Barcelona llevando pasajeros. Menos que de costumbre y con poco tráfico. “Imagínate todo este follón, pero además con tráfico intenso... ¡Ahora incluso echamos de menos la caravanas!”, bromea. Una pequeña licencia para hacer más llevaderos es-

” Se nota **miedo** entre la gente, cuando alguien **tose**, por ejemplo

tos días de confinamiento y alarma. “Se nota miedo entre la gente, cuando alguien tose, por ejemplo”, explica Sanjuan. La empresa les ha facilitado guantes y mascarillas, y además ha cerrado la parte delantera de los autobuses para proteger al conductor. Los pasajeros entran por detrás y no se toca dinero, solo pican la tarjeta. Sanjuan destaca el buen ánimo de la plantilla y el civismo de los pasajeros.

Juan Serrano Estanquero

Juan Serrano es el propietario del estanco número cuatro de Sant Boi. Dice que empezó a sentir inquietud cuando se percató de que todos los establecimientos regentados por ciudadanos chinos cerraban, ante lo que se avecinaba, pocos días antes de decretarse el estado de alarma. “La gente lo tomó como una medida interna de ese sector sin darle mucha importancia, pero el viernes ante la sospecha de un cierre general, muchísima gente fue a comprar tabaco para pasar 15 y 20 días”, explica Serrano. Y es que las colas en los estancos de todo el país se hicieron

” Se deberían **facilitar** las mínimas **herramientas** de **protección**

virales. El estanquero afirma que se hizo con mascarillas FP2 y guantes de látex con prevención, además de haber creado gel desinfectante para los clientes. Serrano, no obstante, reclama más medidas de seguridad para las personas que trabajan de cara al público garantizando el funcionamiento de establecimientos básicos. “Se deberían facilitar las mínimas herramientas de trabajo de protección porque estamos en contacto con muchas personas diariamente”, apostilla.

contra el coronavirus

El sistema de salud reordena sus recursos para combatir la infección

Los grandes hospitales restringen el acceso de familiares para frenar la expansión del virus

Salut anuncia que concentra los servicios de atención primaria para garantizar la asistencia

Bellvitge lidera un "plan de rescate y apoyo" para el Hospital de Igualada

Redacción

Los centros sanitarios de la comarca están reorganizando su capacidad de atención para hacer frente al aumento de casos de infectados por coronavirus. Esto se hace patente sobre todo en el ámbito de la atención primaria, auténtica primera línea de fuego contra el virus. En este sentido, desde el departamento de Salut de la Generalitat avisan que se lleva a cabo una reorganización de la atención primaria y de la capacidad de hospitalización para mejorar la asistencia a los afectados por el virus.

Según el departamento de Salut de la Generalitat, esta estrategia está basada en el trabajo del conjunto de los servicios de atención primaria, hospitales y centros sociosanitarios del Sistema de Salut de Catalunya (SISCAT). Por todo ello, se están impulsando medidas en los centros sanitarios según la disponibilidad de profesionales y para garantizar las condiciones de seguridad en la prestación de la asistencia sanitaria. Paralelamente, se han localizado los puntos donde previsiblemente habrá más actividad y más concentración de personas, que han sido reforzados para hacer frente a las peticiones de asistencia.

El resto de profesionales, informan desde Salut, tendrán que dar respuesta de apoyo a los dispositivos de internamiento, sociosanitarios u hospitales,

MÁS DE 200 UNIVERSITARIOS DEL ÁMBITO SANITARIO HAN SIDO CONTRATADOS PARA DAR COBERTURA A LA ATENCIÓN VÍA TELEFÓNICA, A TRAVÉS DEL 061 | GENCAT

residencias u otros espacios que se habiliten para tal caso.

Por todo ello, la actividad presencial se llevará a cabo en los siguientes centros sanitarios. En L'Hospitalet, en los CAP de la Bòbila, La Florida, Collblanc, Torrassa, Just Oliveras, Bellvitge, Amadeu Torner y en el CUAP Pura Fernández; en Viladecans en el CAP

Maria Bernardes; en Torrelles la atención presencial se realiza en el CUAP el Serral, de Sant Vicenç dels Horts; en Sant Climent se lleva a cabo en el mismo CAP Maria Bernardes de Viladecans; en Castelldefels en el CAP El Castell y el CUAP Castelldefels; en Gavà en el CAP Gavà 1; en El Prat en el CAP Disset de Setembre y el CUAP El Prat; en Sant Boi

Per a consultes laborals sobre el coronavirus:

TRUCA'NS:

933 100 000

de dilluns a divendres, de 9.00 a 19.00 h
dissabte i diumenge de 9.00 a 14.00 h

O CONSULTA EN LÍNIA:

<https://consulta.ccoo.cat>

” Los 270 **alumnos** movilizados en **LH** se han ofrecido para dar su **apoyo** en esta crisis

en el CAP Montclar y CAP Vinyets; en Sant Vicenç en el CAP y el CUAP El Serral, mientras que en Santa Coloma de Cervelló en el CAP Montclar de Sant Boi y el CAP El Serral de Sant Vicenç dels Horts. Por su parte, el sector sanitario Baix Llobregat-Fontsa también se reorganiza, en la línea del sector Delta-L'Hospitalet. En este sentido, la actividad presencial en los municipios que forman parte será: en Cornellà, en el CAP Martí Julià y el CAP y CUAP Sant Ildefons; en Esplugues en el CAP Can Vidalet; en Sant Just Desvern, en el CAP Sant Just; en Sant Joan Despí en el CAP Verdaguer; en Sant Feliu en el CAP Rambla; en Molins en el CAP La Granja; en Vallirana en el CAP Vallirana; en Corbera en el CAP Corbera; en Cervelló en el CAP Vallirana; en La Palma en el CAP Corbera; en El Papiol en el CAP Molins, mientras que en Almeda y Fontsa en el CAP Martí Julià de Cornellà.

270 universitarios movilizados en L'Hospitalet

Por otro lado, se recomienda utilizar medios de consulta que no impliquen acudir a los centros de salud, como por ejemplo llamando al 061 con responsabilidad -el departamento de Salut ha reforzado el servicio-, el uso de La Meva Salut o la eConsulta, o bien a través de la aplicación Stopcovid19 para la detección o seguimiento de los síntomas de la enfermedad.

Y hablando del 061, la nueva sala habilitada para ampliar el servicio está ubicada en las instalaciones del Espai Bital, en L'Hospitalet, muy cerca de la central del teléfono de Salut. Para ponerla en marcha, se han movilizado y contratado a 270 estu-

L'APUNT

La UME desinfecta puntos clave

EFFECTIVOS DE LA UME ANTE EL HOSPITAL GENERAL DE L'HOSPITALET | CEDIDA

A petición de diversos alcaldes metropolitanos, la Unidad Militar de Emergencias (UME) se ha ido desplegando en el territorio para desinfectar infraestructuras clave del transporte -su exterior- y centros sanitarios. Los consistorios pidieron ayuda a la delegación del Gobierno en Cataluña para que el cuerpo militar ayudase en la lucha contra el virus en el área metropolitana, y durante algunos días se les ha podido ver en localidades como L'Hospitalet, Sant Vicenç dels Horts o Sant Boi, entre otras.

tes universitarios del ámbito sanitario, que ofrecen el servicio en diferentes turnos. Forman parte del grupo de 1.200 estudiantes que se ofrecieron, a través del Consell d'Estudiants de Medicina de Catalunya (CEMCAT), para dar apoyo a la gestión sanitaria del coronavirus.

Fira Granvía, un hospital de campaña

Además, el recinto de Fira de Barcelona en L'Hospitalet se ha adecuado como hospital de campaña para acoger hasta 2.000 camas para enfermos, atendidos por 615 profesionales, un equipamiento creado ad hoc y que no estará bajo la supervisión de ningún hospital.

Por su parte, los grandes hospitales han restringido

EL HOSPITAL DE BELLVITGE LIDERA UN PLAN DE "RESCATE" AL HOSPITAL DE IGUALADA, LOCALIDAD AFECTADA POR UN IMPORTANTE BROTE

el acceso a familiares y acompañantes de pacientes para evitar la expansión del virus. Por ello, la información acerca del estado de los enfermos se está dando por teléfono. Además, el Hospital de Bellvitge lidera una operación "de rescate y apoyo" al Hospital de Igualada, ubicado en pleno epicentro del brote más importante de coronavirus en Cataluña y que obligó a confinar y cerrar los alrededores de la capital de la Anoia para evitar su expansión.

Hospital de campaña en Sant Andreu

El Ayuntamiento de Sant Andreu de la Barca, con el asesoramiento de Médicos sin Fronteras, ha habilitado un hospital de campaña en el polideportivo municipal con 140 camas, en una iniciativa en la que colabora la Guardia Civil y otras empresas, que han colaborado cediendo material. No es el único municipio que cede equipamientos para convertirlos en hospitales, como es el caso de Sant Joan Despí, que pone el polideportivo Francesc Calvet a disposición del Hospital Moisès Broggi. //

Despacho especializado en derecho de familia

Rambla Rafael Casanova 74
Sant Boi de Llobregat

XP ADVOCATS S.L.P.

info@xpadvocats.com
Telf. 936407228

La otra enfermedad: la economía aguanta la respiración ante el virus

Las patronales exigen a las administraciones medidas para salvar el tejido empresarial

Los ayuntamientos aplazan o suspenden tributos para contrarestar los efectos nocivos

CCOO contabiliza cerca de 200 empresas que han presentado un ERTE en la comarca

Redacción

La casi paralización de la economía a causa de la crisis del coronavirus, por cuya expansión se decretó el estado de alarma que ha confinado a todo el país en sus hogares y ha cerrado aquellos negocios y establecimientos que no ofrecen servicios básicos, hace prever un panorama de futuro complejo. La preocupación se hace patente en el tejido económico, que desde un primer momento ha pedido medidas a las administraciones para superar un bache que amenaza con alcanzar las dimensiones del de 2008. Sin ir más lejos, PIMEC ha puesto sobre la mesa unos datos preocupantes: un 90% de pymes y autónomos están sufriendo los efectos negativos de la crisis del coronavirus, mientras que un 38% de las empresas reconocen que están en peligro de rotura de stocks. Además, un 75% apunta a tensiones de tesorería y un 33% están sufriendo aumentos de bajas laborales. Son datos de la encuesta de la patronal de la pequeña y mediana empresa sobre el impacto del coronavirus en la economía catalana que se pueden circunscribir al Baix Llobregat.

Lluvia de ERTes en la comarca

Ante el parón y la incertidumbre, muchas empresas de la comarca han optado por declarar un Expediente de Regulación Temporal de Empleo (ERTE). Según ha contabilizado el sindicato CCOO -que se sepan-, solo en el Baix Llobregat cerca de 200 empresas se han acogido a este mecanismo, en las cuales trabajan 37.000 trabajadores, que han sido afectados de diferente manera. Las hay de todos los sectores, destacando por encima de todo el de la industria, que se lleva la palma de ERTes, con unas 130 empresas y casi 33.000 trabajadores afectados. Por municipios, destacan los casos de Abrera y Martorell, con 12 y

SEAT HA DECRETADO UN ERTE A SUS 15.000 TRABAJADORES | ARCHIVO

14 empresas que han solicitado un ERTE, la gran mayoría relacionadas con el sector de la automoción. Esto es debido al parón de Seat, que solicitó un ERTE para sus 15.000 empleados, a los que, no obstante, abonó la paga extra por los buenos resultados que han llevado a compañía a marcar nuevos récords de ventas.

Sea como sea, tanto CCOO como UGT han denunciado el “oportunismo” de muchas empresas de todos los sectores que han aprovechado la situación de alarma para presentar ERTes de fuerza mayor de manera “injustificada”. La utilización interesada de la fuerza mayor, añaden los sindicatos, responde por un lado a “intentar evitar el papel de intervención de los trabajadores a través de la apertura del período de consultas” y, por otro lado, para aprovechar la exoneración de la empresa de pagar la parte empresarial de la cuota de la Seguridad Social. Algo que, en esta sentido, “debilita” el sistema público de pensiones.

AEBALL: planes de contingencia

Por su parte, las patronales han salido al paso para reclamar medidas a las administraciones y recomiendan a las empresas que elaboren planes de contingencia que contemplen de forma integral todos los ámbitos de las mismas, además de los diferentes escenarios que pueden darse tras el fin del estado de alarma y la vuelta a la ‘normalidad’. Así lo han expresado desde la patronal del Baix y L’Hospitalet AEBALL, que está ofreciendo un servicio de atención y asesoramiento a empresas y coordina la ayuda que prestan para resolver la crisis.

PIMEC: pago de facturas pendientes

En este sentido, exigen además apoyo “urgente y gene-

” Los ERTes
contados por
CCOO en el Baix afectan
a **37.000** trabajadores

Jo actuo x

Amor als avis

Respectar els malalts

Donar exemple als fills

Jo actuo x

Ajudar els professionals sanitaris

Protegir els amics

I tu?

Queda't a casa i suma-t'hi!

Som 7,5 milions per
aturar el coronavirus

#JoActuo

joactuo.cat

/Salut

→ Ve de la pàgina 10

roso” para las empresas tras la crisis del Covid-19. Van en la línea de las de PIMEC, que reclama el pago “inmediato” de las facturas pendientes de las administraciones públicas excedidas en el plazo legal establecido. Solo en Cataluña, esta medida aseguraría una inyección económica de 2.900 millones de euros al tejido empresarial.

A nivel local, PIMEC exige también una carencia en el pago de aquellos tributos y tasas municipales que guarden relación con actividades económicas limitadas a raíz del estado de alarma, rebaja de tributos municipales y apertura de ayudas y subvenciones destinadas a compensar su pago, la suspensión de nuevos tributos o tasas aprobadas este año o garantizar la continuidad de todos los contratos públicos suscritos con proveedores y, en caso de no ser posible, compensar a las empresas o autónomos afectados.

Los ayuntamientos reducen o aplazan tasas

Ante la situación creada, los diferentes ayuntamientos de la comarca han aprobado una serie de medidas que dan respuesta a algunas de las demandas de las empresas. Es el caso de Viladecans, que ha anunciado que suspende y aplaza el pago de algunos impuestos y tasas como el IBI, cuyo pago de los recibos no domiciliados se alarga dos meses, así como el Tributo Metropolitano. En el caso de L'Hospitalet, el cobro del IBI previsto para el 30 de abril se pospone y se repartirá de manera proporcional entre siete fracciones que se pasarán a los contribuyentes hasta final de año. La segunda ciudad del país también adaptará las tasas que cobran por las terrazas a bares y restaurantes, reduciendo la parte correspondiente al tiempo perdido durante el confinamiento, así como la paralización del cobro de mensualidades relacionadas con servicios que no se pueden dar por la situación de alarma en la que está inmersa el estado.

Se trata de medidas muy similares a las del resto de

LA RESTAURACIÓN ES OTRO DE LOS SECTORES QUE MÁS ESTÁ SUFRIENDO LA SITUACIÓN. POR ELLO, MUCHOS AYUNTAMIENTOS ESTÁN AJUSTANDO TASAS COMO LA DE LAS TERRAZAS | ARCHIVO

municipios. Por su parte, el Área Metropolitana de Barcelona (AMB) dejará de cobrar los alquileres de pisos y locales durante los meses de abril y mayo, una decisión que se ha transmitido a todos los arrendatarios de pisos y locales del IMPSOL en la metrópolis.

Además, los alcaldes socialistas de la comarca han exigido al president Quim Torra que “se ponga al frente” de la gestión de la alerta sanitaria. Lamentan que las

infraestructuras de la administración local “no se están aprovechando” y que las direcciones de los hospitales están tomando decisiones sin la coordinación del Govern.

La impresión 3D al rescate

Siguiendo en el ámbito empresarial, es importante destacar la iniciativa de la empresa ubicada en Castelldefels, BCN3D, que ha entregado 400 viseras avaladas para proteger a los sanitarios que asisten a los enfermos por el Covid-19. Las ha fabricado con tecnología de impresión 3D con la ayuda de más de 50 empleados y 63 impresoras.

Por su parte, el Consorcio de la Zona Franca (CZFB), Leitai, el Consorci Sanitari de Terrassa y el Hospital Parc Taulí de Sabadell, en colaboración con varias empresas, han desarrollado un respirador de campaña mediante la tecnología de impresión 3D, que paliará la escasez de estas máquinas por la avalancha de enfermos. En una primera remesa han creado un centenar de estos dispositivos que salvarán vidas de pacientes afectados por el coronavirus.

Los consistorios
aplazan **tasas** y
tributos para sobrellevar
el impacto **económico**

El futur al teu abast

CEFP NÚRIA
Formació Professional

Generalitat de Catalunya
Departament d'Educació
Centre Concertat

(IN)FORMA'T
www.cefpnuria.cat
93 66 22 11 3

SESSIONS INFORMATIVES

Cicles Gran MITJA

GA 16 13 h.
Gestió Administrativa

SMIX 22 17 h.
Sistemes Microinformàtics i Xarxes

CAI 28 15 h.
Cures Auxiliars d'Infermeria

Cicles Gran SUPERIOR

AF 24 13 h.
Administració i Finances

AD 24 13 h.
Assistència a la Direcció

DAW 29 17 h.
Desenvolupament d'Aplicacions Web

EDI 29 15 h.
Educació Infantil

MIP 30 13 h.
Màrqueting i Publicitat

MAIG 9 **PORTES OBERTES**
Dissabte de 9:30 a 13:30 h.

CURS 2020-21

FPdual **FORMEM PRO FESSIONALS** **T'APROPEM AL MÓN LABORAL**

C/ Apel·les Mestres, 52-58 - GAVÀ informacio@escolesnuria.cat

CENTRE CONCERTAT PER LA GENERALITAT DE CATALUNYA

A L'HOSPITALET NO VOLEM QUE NINGÚ ES TROBI SOL

Estar aïllat no vol dir estar sol. Deixa les teves paraules d'ànim, els teus pensaments, comparteix el teu amor i desig de millora i esperança en el nostre **Llibre de les Emocions**.

Perquè amb la força que sumem tots junts ens en sortirem.

ESTEM
UNITS
EN AIXÒ

ESTAMOS
UNIDOS
EN ESTO

emocions.l-h.cat
#AquiEstoyLH
coronavirus.l-h.cat

Ajuntament de L'Hospitalet

La ciència al servei de la lluita contra la Covid-19

Investigadors del Campus del Baix Llobregat de la UPC treballen amb models matemàtics per estudiar la dinàmica de la malaltia

Els científics aconseguixen fer prediccions de com evolucionarà la infecció de tres a cinc dies i, de moment, estan funcionant

Clara Prats/Daniel López

La globalització és una arma de doble fil: d'una banda, ha facilitat que l'epidèmia de la Covid-19 esdevingui pandèmia en un temps relativament curt; d'altra banda, ha permès que científics d'arreu del món treballin en una sola direcció i intercanviïn dades i resultats pràcticament en temps real. L'objectiu: controlar l'epidèmia i vèncer el nou virus.

El grup de recerca de Biologia Computacional i Sistemes Complexos de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) ja fa anys que treballa en models matemàtics per a l'estudi de malalties infeccioses. Davant d'aquest repte global, i en col·laboració amb investigadors del Centre de Medicina Comparativa i Bioimatge de Catalunya de l'Institut de recerca Germans Trias i Pujol (IGTP), ha començat a treballar en models matemàtics per a l'estudi de la dinàmica epidemiològica de la nova malaltia. L'objectiu: ajudar-ne a entendre la dinàmica, encara desconeguda per la seva novetat, i fer prediccions que permetin millorar el disseny de les mesures de control a aplicar.

Prediccions acurades

L'equip de treball està integrat pels investigadors Daniel López, Sergio Alonso, Enric Álvarez i Clara Prats, de la UPC, i per Pere-Joan Cardona i Martí Català, de l'IGTP. Els investigadors estan elaborant un informe diari sobre la situació de la Covid-19 a Catalunya, a la resta de comunitats autònomes, i als països de la Unió Europea. Aquest informe, que es publica diàriament al web <http://biocomsc.upc.edu> i que es fa arribar també a experts de la Comissió Europea, inclou una anàlisi de la velocitat a la qual s'està propagant la malaltia a cada zona, així com una predicció de com evolucionarà els pròxims tres a cinc dies.

Aquestes prediccions es fan ajustant un model empíric a les dades de casos notificades pels organismes responsables. En un model empíric no s'utilitza informació

” Les prediccions es fan ajustant un model empíric a les dades de casos **confirmats**

ELS INVESTIGADORS TREBALLEEN EN MODELS MATEMÀTICS PER ESTUDIAR LA DINÀMICA DE LA MALALTIA | INSTITUT DE RECERCA GERMANS TRIAS I PUJOL (IGTP)

sobre la dinàmica pròpia de la malaltia com podrien ser el temps d'incubació, el període en el qual s'és infecció o la durada de la malaltia. Tractant-se d'una malaltia nova, encara no es tenen dades prou fiables com per fer prediccions precises utilitzant-les. Així, el grup s'ha decantat per un tipus de model que es basa únicament en el nombre de casos confirmats. El propi model es va readaptant amb les noves dades que se li introdueixen diàriament i corregeix les prediccions segons els canvis de tendència detectats. De moment, les prediccions estan funcionant en un percentatge molt elevat. S'espera que, a mesura que avanci l'epidèmia, les prediccions siguin encara més precises i es puguin fer per un període superior als cinc dies actuals.

Els investigadors estan desenvolupant un altre model, amb l'objectiu de comprendre millor l'efecte de les mesures de control. Es tracta d'un model basat en agents, on es consideren els individus o persones un a un, se'n controlen les propietats -edat, factors de risc, mobilitat, si està infectat o no, etc.- i se'ls hi donen unes regles de comportament -per exemple, si un individu sa i un infecció es troben en aquest espai virtual, hi ha una certa

probabilitat que l'individu sa s'infecti, d'acord amb les seves propietats i factors de risc-. Aquest model, en el qual estan treballant conjuntament amb investigadors de l'Institut de Ciències Fotòniques (ICFO), permetrà comprendre com afecten mesures com el diagnòstic precoç o el confinament en la dinàmica del sistema.

Una lluita de tots

La Covid-19 està posant a prova la nostra societat. Està demostrant com tothom, des de la seva petita parcel·la, pot fer-hi alguna cosa. Els treballadors de l'àmbit sanitari estan a la primera línia i mai podrem agrair-los prou l'esforç que estan fent, però des del transportista que porta queviures als establiments fins a la canalla que fa dues setmanes que estan tancats a casa, són peces imprescindibles d'aquest engranatge que permetrà vèncer la Covid-19.

Des del campus del Baix Llobregat, els científics també volem formar part dels que lluiten contra la pandèmia, i posem el millor que tenim al servei de la societat, els nostres coneixements. Els models matemàtics ens han de servir per entendre, per pensar i per poder decidir amb els millors criteris en cada moment. ///

Cafès filosòfics: què fariem avui sense la por?

Més d'un centenar de persones segueixen online una nova edició del cicle de pensament

Jaume Grau

En aquests dies que les activitats socials, culturals, i fins i tot econòmiques es veuen afectades per una paràlisi mai esperada, hem volgut concebre un nou espai per compartir la paraula. Angélica Sátiro, de Crear-mundos; Jordi Alsina, Jordi Beltran i Xavier Alsina, del Cafè filosòfic del Raval; i jo mateix del Cafè filosòfic d'Esplugues, ens hem

possible reflectir la varietat i riquesa de les intervencions; ens hem de limitar a esbossar quatre pinzellades.

Si haguéssim arribat al dia d'avui sense la por, possiblement no hauriem sobreviscut, perquè la por és un sentiment natural de defensa, atàvic, immunològic. La por forma part de nosaltres; hem d'aprendre a conviure-hi, a suportar-la, i fer-nos forts amb ella, com amb el dolor; i, perquè no?, a respectar-la, car ens fa humans quan ens diferencia de les màquines. El

rar el futur que ens espera quan tot això s'hagi acabat. Hem de repensar el món que hem creat, i la forma que li estem donant amb la nostra passivitat. D'altra manera, la por esdevindrà en angoixa, en temor constant a un enemic indeterminat, que molts no identificaran, que ja no estarà dins de nosaltres, sinó dins del panòptic.

Però, sobretot, molt curosos i molt atents al llenguatge. Fa dos mesos vam parlar de l'Holocaust, des d'el punt de vista de la paraula, amb l'ajut de Celan i Victor Klemperer, com a factor decisiu per a configurar un discurs i una mentalitat nazis. Ara hem de pensar que això no és una guerra, ni som soldats en formació contra l'enemic; som ciutadans lliures, humans sotmesos a agressions que ens volen doblegar des de dins i des de fora. Enfront

ALGUNES DE LES PERSONES QUE VAN PARTICIPAR, DES DE CASA, EN UNA NOVA EDICIÓ DELS CAFÈS FILOSÒFICS | CEDIDA

unit per crear una àgora de reflexió amb tots els amics que ens han volgut acompanyar; un espai virtual, evidentment. Amics, no només de Catalunya, sinó de tota Espanya (Còrdova, Galícia, Extremadura, País Basc, Madrid) i de Llatinoamèrica (Argentina, Mèxic, Colòmbia, Uruguai, Perú, Bolívia). Un centenar de persones amb ganes de debatre sobre un dels sentiments que més tenim a flor de pell: la por. I, amb l'estil irònic i provocatiu (marca de la casa) del Cafè del Raval, ens hem fet la pregunta que encapçala aquest petit i limitat resum. Resulta im-

que passa és que, com tot a la vida, la nostra percepció depèn de la mirada, i a vegades veiem el perill amb lents de massa augment, i fins i tot li posem dues potes al virus. No, no ens hem d'equivocar d'enemic, no és al nostre costat, a la cua del supermercat: no hem de passar de la por al pànic irracional, que ens posa la bena als ulls i no ens deixa percebre la realitat, ni albi-

del relat imposat i paralizant de la por, parlem amb els nostres mots de solidaritat, cooperació i confiança, i amb una mirada crítica, informada i sense temor. Volem comptar amb tots vosaltres per participar en els pròxims cafès virtuals. Podeu demanar informació a El Llobregat, o a cafefilosplugues@gmail.com. **///**

Ens cuidem per cuidar

L'ajuntament segueix al vostre costat

Us seguim atenent al telèfon **93 379 00 50**

La Policia Local seguim atenent al telèfon **93 478 72 72**

Els períodes administratius queden suspesos

Aigües del Prat garanteix el subministrament d'aigua

Habilitem ajuts per a aquelles famílies que rebien beques menjador

Acció Social segueix atenent les persones més vulnerables **638 30 52 68**

#AlPratEnsCuidem
t'informem a elprat.cat/enscuidem

elprat.cat/enscuidem

Ajuntament del Prat de Llobregat

El Covid-19 ens demostra la nostra fragilitat

Marga Solé
PERIODISTA

Escriure aquestes ratlles en ple confinament no sé pas si és una bona idea perquè la melancolia, la soledat i la preocupació poden influir en el meu estat d'ànim. Penso que ara és el moment de posar en valor totes aquelles coses que tenim i hem aconseguit, no sense esforços, fins a arribar aquí. Democràcia, família, amics, una llar, feina, vacances i moltes més coses que segur que quan eren petits ni ho somniàvem. Doncs val la pena valorar-ho i no deixar que aquest Covid-19 ens ensorri.

Ara toca mirar el costat positiu i veure la solidaritat i la disciplina de les persones, dels professionals que cada dia estan al peu del canó, corrent un risc increïble per ajudar-nos a tots plegats i, en la majoria dels casos, sense els estris necessaris per fer la seva feina: metges, infermeres, policies, personal de neteja, voluntaris i els ciutadans que, en la majoria dels casos estem sent disciplinats, confinant-nos a casa amb tot el que això comporta de sacrifici, especialment si hi ha menors. També els ajuntaments que, oferint-nos tota la

informació necessària, fan que tots plegats hàgim de córrer els menors riscos possibles.

En mig de tot plegat no deixo que pensar que aquesta pandèmia pot ser una atenció "divina". Recordo que en la primera part del capítol sisè de l'Apocalipsi, es parla d'un pergami a la mà dreta de Déu segellat amb set segells i que Jesús n'allibera quatre. Els quatre genets de l'Apocalipsi que havien d'assolar el Món: la guerra, la fam, la pesta i la mort.

Quina relació té tot plegat amb el Covid-19 que descomprimeix així: Co de conspiracions i Vid de vida. Un càstig diví o una guerra encoberta? Tot plegat sembla una novel·la de terror entre dues forces invisibles o visibles, que lluiten pel poder econòmic i polític del Món. Està clar que en aquest Món la globalització ha fet canviar tots els paràmetres, l'actual densitat demogràfica ja no és sostenible i, a més, està mal repartida. La lluita contra la pandèmia tampoc s'ha fet igual a tot el Món perquè la rapidesa en actuar i la disciplina per fer-ho ha estat diferent a Orient que a Occident i, a ho-

res d'ara, quan escric aquestes ratlles, el Covid-19 ja és una amenaça mundial.

Ara bé, des que es va declarar la "catàstrofe", per dir-li d'alguna manera, no he deixat de pensar en el perquè de tot plegat i, de sobte m'he adonat que enguany el mes de febrer té vint-i-nou dies; és a dir, és "any de traspàs" i he recordat que el meu avi sempre deia que "any de traspàs és dolent ell, i el de detrás". Doncs si fem cas d'aquesta dita, les conseqüències del coronavirus podrien arribar més enllà del 2021, especialment les econòmiques, perquè moltes empreses s'han vist obligades a decretar un ERTO per no tenir possibilitat de continuar amb el negoci, de moment.

Les pèrdues econòmiques d'aquest coronavirus costaran anys i panys de restablir. A partir d'ara, com a societat, hem de reflexionar amb profunditat sobre els nostres models econòmics, socials, culturals, familiars, etc. Tot plegat per avançar cap al futur que, a hores d'ara és bastant incert. De moment, el que podem fer és: Quedar-nos a casa! **///**

Al Baix, ens cuidem

Anna Martín Cuello

REGIDORA D'ACCIÓ AMBIENTAL, JOVENTUT, FEMINISME I LGTBI DEL PRAT

Totes les poblacions del Baix Llobregat, de Catalunya, d'Espanya, d'Europa i del món, ens trobem en una situació nova, mai coneguda anteriorment, que ens afecta a totes per igual i que ens ha portat aturar-ho tot i refer les nostres prioritats personals, socials i econòmiques.

El coronavirus és una crisi, una pandèmia mundial, que l'estem lluitant dia a dia arreu del territori, amb mesures restrictives que impacten de ple, en el que havia estat fins ara la nostra quotidianitat. Una normalitat que enyorem i que volem que torni aviat, però que caldrà de la màxima responsabilitat de tothom, perquè aquesta lluita arribi a bon port.

Una de les coses que ens ha demostrat aquest virus és que som éssers humans vulnerables però alhora socials, i per tant,

necessitem a tota la comunitat per cuidar-nos. Les mostres de solidaritat d'aquests dies confirmem que ens estem despertant d'una letargia social, d'un individualisme que s'estava incrustant en el nostre dia a dia, i que era del tot necessari combatre.

Potser no calia una pandèmia per conèixer el nom de la veïna del davant, per deixar notes solidàries a les comunitats de veïns, per fer concerts i festivals online, o per aplaudir cada dia, a les 20h, a totes aquelles persones treballadores que estan en primera línia, lluitant contra aquest virus que ens ha paralytitzat a totes.

A totes elles, caldrà que sempre els hi dediquem l'ovació més gran que es pot donar, però alhora també ho convertim en reivindicació, perquè aquests col·lectius puguin treballar amb condicions reals i amb dignitat.

Ara mateix, quedar-nos

a casa i parar és l'antibiòtic més potent per combatre el coronavirus, però també ho és posar les cures al centre de l'acció política, una exigència que les feministes fa anys que reclamem, i que ara, ha esdevingut la clau per salvar-nos d'aquesta crisi pandèmica. La confiança cap als serveis públics que alguns cops hem criticat, avui s'han convertit en els pilars on es sustenta la nostra protecció i per tant, la solució per sortir-nos-en.

En definitiva, tinc la impressió que les nostres ciutats i pobles del Baix no tornaran a ser iguals. Estem al principi d'un canvi profund de les estructures amb què fins ara havíem viscut, caldrà continuar ajustant i avaluant les diverses situacions per les quals passarem. Solament espero que siguem capaços d'aturar-nos, cuidar-nos entre totes i sortir d'aquesta crisi més reforçats i units que mai. Perquè ens ho mereixem. **///**

Nuevas Uñas
666522006

¡Quédate en casa!
Pronto nos veremos

C/Tresols 1
(Gavà)

Gràcies a tot el personal de TMB pel vostre coratge i compromís amb el servei públic.

Gràcies al personal de Bus i Metro, dels centres de control, al personal de seguretat, de neteja, de manteniment...

Gràcies per estar a primera línia. Sense vosaltres no seria possible que els treballadors i les treballadores essencials com els sanitaris o de l'alimentació arribessin als seus llocs de treball.

Moltíssimes gràcies!

L'educació, el millor retroviral

Josep-Ramon Mut

REGIDOR D'ERC A CERVELLÓ

Són dies que ens trobem confinats a casa, inquiets, amoïnats, avorrits... són dies on l'únic que ens queda és fer cas a les autoritats i quedar-nos a casa.

I justament veus com aquests poders públics amb més o menys encert intenten lluitar per acabar amb aquesta pandèmia. Veus com es van posant mil i un recursos en tests d'identificació de la malaltia, mascaretes, medecines, investigacions ràpides per tenir una vacuna... i és correcte, ara toca això, ara la urgència és aquesta. Però també és veritat que hi ha una proclama que des de les administracions repeteixen una i altra vegada que ens quedem a casa que no sortim per evitar la propagació, i és en aquest punt quan veus que alguns s'ho salten, i te n'adones que el que realment era important era l'educació.

L'educació ha fallat

perquè molta gent busca la picaresca per saltar-se el confinament fent les mil i unes habilitats per poder acabar sortint, i fins i tot en alguns casos fent ostentació a les xarxes socials, o fins i tot pares traient als fills a jugar fora...

L'educació falla, i fa molt de temps que falla, de fet quin tipus d'educació és aquella que enalteix la picaresca? Un país que fa llegir als seus adolescents, un llibre com és El lazarillo de Tormes, llibre on un llitze-ret directament va fent trapperies a un invident... la picaresca espanyola deia el meu professor de literatura castellana. Aquests són els valors que no podem enaltir, perquè després quan veus a un ciutadà dient que ha enganyat a la policia i s'ha saltat el confinament no ens pot estranyar, és el que li han ensenyat.

Però els déficits en educació afecten a totes les esferes, perquè fa mesos

que veiem com a la Xina tenien el problema que nosaltres tenim ara, i en comptes de prendre nota i preparar-nos, sobretot a qui els hi tocava preparar-se, van preferir mirar amb cert supremacisme occidental, i no només dir que aquí no passaria, sinó fins i tot dos dies abans intentar muntar un Mobile World Congress a Barcelona, per exemple, o continuar amb les competicions esportives.

Així doncs, ara l'urgent ens impedeix fer l'important, però quan superem aquesta pandèmia haurem d'aprendre de tot el que ha fallat, i haurem d'anar al rovell de l'ou anant al sistema educatiu i ensenyant valors antagònics a la picaresca. Si d'aquí a vint-i-cinc anys es deixa de dir allò de que "nosaltres som mediterranis, som així" haurem après alguna cosa, sinó estarem igual i estarem condemnats a repetir errors. ///

Hay que reaccionar contra el coronavirus

Manuel Reyes

PORTAVOZ DEL PP EN CASTELLDEFELS

Estamos viviendo unos momentos muy difíciles. Muchos de nuestros vecinos están padeciendo el coronavirus, y lamentablemente, otros nos han dejado estos días. Se trata de una pandemia global pero que se está cebando muchísimo en España.

Ahora más que nunca debemos de estar todos unidos para combatir esta grave amenaza. No es momento para divisiones. No es el momento de banderas, de fronteras territoriales, ni de escaquearse sin arrimar el hombro.

Cuando pase todo esto, habrá tiempo para analizar que gestión se ha realizado de esta crisis. Si se menospreció la amenaza, y no se tomaron medidas de contención con antelación que hubieran evitado centenares o miles de contagios como parece que ha sucedido. Queda claro que está faltando liderazgo. Que son muchos ciudadanos los que denuncian que el gobierno

inicialmente no se lo tomó en serio, y que luego ha habido mucha descoordinación e improvisación. Pero insisto, cuando pase todo esto llegará el momento de ver donde se falló y que debemos de hacer para no volvernos a encontrar tan indefensos e impotentes ante similares futuras amenazas.

Ahora, en este preciso instante, además de recordar a los fallecidos y trabajar por la recuperación de los convalecientes, hay que agradecer el trabajo de mucha gente que está cada día arriesgando su salud para ayudarnos a todos. Personal sanitario, desde médicos, enfermería, auxiliares, celadores, limpiadoras, personal de mantenimiento, farmacéuticos, SEM, etc. También, otro tipo de servidores públicos como policías, bomberos, mossos, guardias civiles, militares, protección civil y vigilantes de seguridad que tratan de mantener el orden, y con él ayudar a combatir la pande-

mia. Son muchos los colectivos sin duda a los que hay que dar las gracias: personal de supermercados, tiendas de comestibles, comercios, transportistas y transporte público, limpieza de vía pública, y un larguísimo etcétera que se han convertido en nuestros héroes locales. A todos miles de gracias.

Por último, un llamamiento a toda la ciudadanía. Nuestra mejor forma de contribuir en esta batalla es quedarnos en casa. Seguir las recomendaciones de las autoridades sanitarias, lavarnos las manos, no exponernos o saltarnos el confinamiento. Quedarnos en casa ayudará sin duda a salvar muchas vidas y eso está en manos de todos nosotros. Vamos a ganar esta batalla contra el coronavirus, pero lo vamos a hacer juntos, unidos. Somos una gran nación de personas maravillosas y solidarias que cuando trabajan con un objetivo común siempre salen adelante. Mucho ánimo a todos! ///

Unidos contra el coronavirus

Estamos en una situación de emergencia sanitaria. No hay nada más importante que frenar el contagio y salvar vidas humanas. Llevamos semanas muy duras en las que hemos tenido que lamentar la pérdida de miles de personas. No puedo dejar de pensar en sus seres queridos que en momentos tan difíciles no han podido despedirse de ellos. Y no puedo dejar de aplaudir a los miles de héroes anónimos que están dando lo mejor de sí mismos al pie de cañón, frecuentemente sin el material necesario para poder protegerse

como es debido: personal sanitario, de las residencias de personas mayores, los trabajadores de la cadena de producción y distribución que garantizan el abastecimiento, con especial mención al personal de cara al público, agentes de los cuerpos y fuerzas de seguridad, protección civil, bomberos, militares - tan injustamente denostados por algunos-, voluntarios de diferentes profesiones como fontaneros y electricistas que ayudan desinteresadamente. A todos vosotros, mil gracias.

Todos hemos tenido que hacer grandes renuncias, todos tenemos

nuestra parte de responsabilidad. Trabajadores y empresas que se han tenido que adaptar de prisa y corriendo al teletrabajo, los millones que lo han perdido o temen perderlo. A la

emergencia sanitaria hay que sumarle la emergencia económica. Hemos tenido que congelar el país para frenar el contagio, pero hemos de tener garantías de su reanimación cuando

podamos descongelarlo. En Ciudadanos ofrecimos desde el primer día nuestro apoyo al Gobierno de España para impulsar medidas contundentes contra la propagación del coronavirus. Los españoles saben que pueden contar con Cs para arrimar el hombro en una situación de emergencia como esta. Por eso estamos centrados en poner nuestro granito de arena en la lucha contra la pandemia, actuando donde gobernamos y proponiendo medidas. En este sentido hemos tratado que no fuesen ignorados colectivos que suelen ser olvidados como las personas sin

hogar o las personas mayores que se encuentran en residencias y de que se den garantías a las familias, empresas, trabajadores y autónomos para evitar el contagio de los daños económicos.

Ahora es el momento de remar todos juntos para salir de esta emergencia sanitaria y económica lo más rápido y fuertes posible. Ya llegará el momento, cuando todo esto pase, de analizar cómo ha actuado el gobierno, desde luego no pasaremos por alto su ceguera y falta de determinación, pero ahora de lo que se trata es que juntos vamos a salir de esta. ///

Miguel García

PORTAVOZ DE CS EN L'HOSPITALET

Carta a la militancia

José A. Carcelén
PRIMER TINET D'ALCALDE DE SANT BOI

En los momentos difíciles vemos las reacciones más humanas y primarias de las personas. Los que pensamos que vivimos en comunidad y que nuestra felicidad pasa por el bienestar comunitario, ponemos nuestros valores de solidaridad, fraternidad, generosidad, colaboración, vocación y entrega a las personas vulnerable por encima de todo y no diré en contraposición a qué valores y actitudes, son polémicas vanas que no nos aportan nada como sociedad.

Me gustaría hacer un análisis emocional de lo que está pasando y sucediendo. Se está haciendo frente a esta crisis por el compromiso y la atención de las miles de personas profesionales, con vocación, y con valores comunitarios positivos. A las personas anónimas que desde su puesto de trabajo, abordan los problemas, las necesidades de la gente, que atienden o dan servicio aún con limitación de recursos, problemas añadidos o dificultades sumadas por la grave emergencia.

Quiero hacerles mi más cariñoso reconocimiento personal y pienso que necesitan reconocimiento social, por eso aprovechemos cualquier momento para

agradecerles públicamente su actitud.

En un análisis más racional, diría que los periodos de ajuste económico y recorte del gasto público nos han posicionado muy mal para atajar una crisis de estas características. Debemos crear un sistema público que nos dé seguridad vital, seguridad en un sentido amplio, sanitaria entre otras, y eso lo tienen que garantizar la salud pública. No puede, nadie a nivel personal, garantizar su salud, si no se garantiza la salud de toda la población, esto lo repetiría unas cuantas veces a ver si cala de verdad en toda la población.

Poner en valor el trabajo que nuestras administraciones locales están haciendo desde el primer momento de esta emergencia. Crear una red de asistencia a las personas, organizar los recursos municipales para dar atención y cuidado desde la proximidad y sobre todo estar al lado de nuestra ciudadanía en momentos de muchas dificultad para superar esto juntos y unidos. Una vez más, agradecer la vocación del personal municipal por ser servidores públicos. Ahí se ve el compromiso de los trabajadores y trabajadoras, gracias por vuestra entrega.

Quiero destacar también la actitud de la militancia socialista, nuestros valores emergen en momentos duros y me hacen sentir orgulloso de formar parte y representar este grupo humano que arrima el hombro y se compromete sin fisuras y con total entrega, gracias compañeros y compañeras.

Esto pasará más tarde que pronto, será largo, deberemos tener paciencia y disciplina social, deberemos seguir con el confinamiento y la distancia social física que no personal y emocional, y luego tendremos que abordar la difícil situación que quedará. Pido que analicemos ahora con una mirada puesta en pasado mañana, porque tendremos que rescatar personas víctimas de esta situación y para ello tendremos que ponernos codo con codo para hacer lo que sabemos hacer y hemos hecho los y las socialistas a lo largo de nuestros 140 años de historia.

Debemos interpretar y analizar lo que está pasando desde nuestros valores socialistas para construir respuestas a nuestra sociedad que nos permitan vivir en un mundo más humano, fraternal y que podamos desarrollarnos como personas libres, cultas y felices. ///

Lecciones de esta pandemia

Pere Rovira

MOSSÉN DE LA PARRÒQUIA ANTONI MARIA CLARET DE SANT BOI

Toda la realidad, ya sea informativa o social, se circunscribe a la pandemia del coronavirus que tantos enfermos y difuntos está ocasionando en todo el mundo.

Cada día se nos ofrece un "parte de guerra" del estado de propagación y consecuencias de índole sanitario y económico que conlleva. No seré yo quien tome este camino de cifras, previsiones y malestar informativo.

Mi reflexión, con vuestro permiso, quisiera dirigirla a otros aspectos que han puesto de manifiesto unas debilidades, hasta ahora maquilladas por la opulencia del avance tecnológico y la prepotencia autocontemplativa:

a) La vida por más que nos cueste es un "don" recibido para administrarlo en función de unos valores que el mundo está olvidando, ya sea por su bienestar particular o por su egocentrismo ciego e insensible.

b) La fragilidad, el

sufrimiento, la precariedad humana no es una desgracia que hay que esconder o disfrazar. Deberíamos plantearnos esta realidad como una oportunidad para valorar y agradecer lo que hemos recibido. Esta pandemia ha sido un baño de realidad, en un mundo donde muchas personas lo han convertido en un espectáculo sin ningún criterio moral.

c) Ahora se habla mucho de la gente mayor, de nuestros ancianos, de las víctimas que están muriendo en los geriátricos... De una población que hasta la fecha eran, en muchos casos, incómodos y anónimos. Nuestros ancianos con salud o sin salud se merecen todo nuestro reconocimiento por la sociedad que han construido y que nosotros gozamos.

d) Esta pandemia está humillando al gran poder económico, a los oráculos de la auténtica felicidad, a aquellos que nos dirigen

ideológicamente, a aquellos que excluyen grandes porciones de la población en beneficio de unos pocos, aquellos que silencian que cada año mueren 140.000 personas por el sarampión en África, sin poner cifras al hambre, las guerras u otras enfermedades. Un poder económico que se olvida de las personas en beneficio de sus intereses.

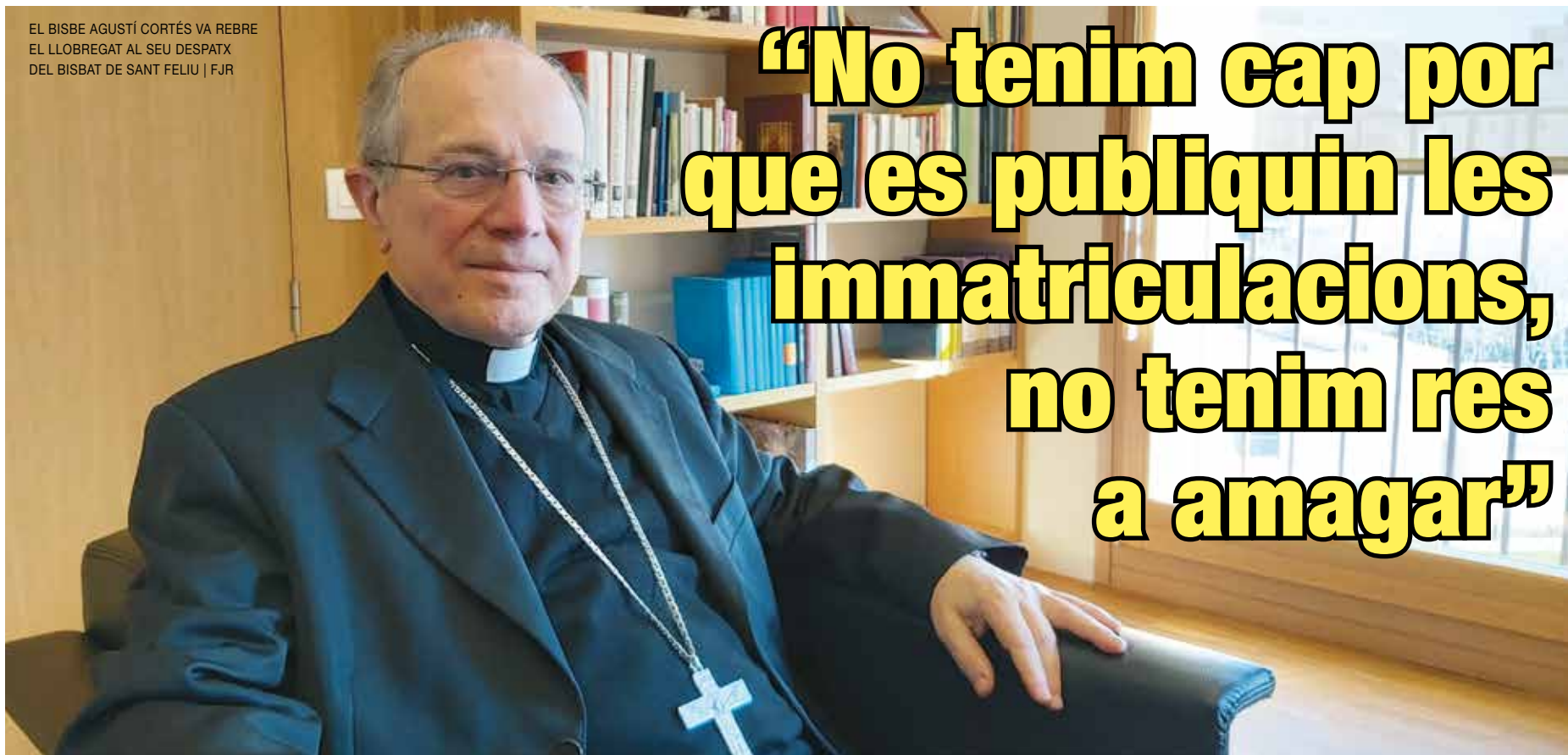
e) En momentos de tanto dolor y frustración, surge lo mejor del ser humano: la solidaridad. Muchas personas, incluso poniendo en riesgo su salud, dedican lo mejor de sí mismos para que otros puedan sentirse acompañados y aliviados en su enfermedad o aislamiento.

Que este acontecimiento nos fortalezca en la verdad, nos haga crecer en humildad, nos edifique en la gratitud y, sobre todo, a no tener miedo a mirar la bondad de Dios que nos espera. ///

AGUSTÍ CORTÉS. Bisbe de Sant Feliu.

EL BISBE AGUSTÍ CORTÉS VA REBRE
EL LLOBREGAT AL SEU DESPATX
DEL BISBAT DE SANT FELIU | FJR

**“No tenim cap por
que es publiquin les
immatriculacions,
no tenim res
a amagar”**

Amb l'entrevista al màxim responsable de l'Església al territori, Agustí Cortés, bisbe de Sant Feliu, iniciem un informe sobre aquesta institució mil·lenària al Baix Llobregat. Aprofitem que el 13 de març es va complir el setè aniversari del pontificat de Francesc I per preguntar al bisbe si el missatge d'obertura que el Papa argentí ha implementat al si de l'Església ha calat a la comarca. Cortés s'expressa de manera tranquil·la, pausada i argumentant cadascuna de les seves afirmacions. Tractem també temes espinosos, com l'eutanàsia -en vies de regulació a Espanya- les immatriculacions del bisbat o els casos de pederàstia a l'Església. Hem de parlar sobre el confinament pel coronavirus a posteriori i a distància, atès que la trobada es va produir abans de l'entrada en vigor de l'estat d'alarma.

” Estem a favor
del **pacte** sempre
i quan no trepitgi els **drets**
o el context **legislatiu**

Redacció

Com està afrontant el bisbat la crisi del coronavirus? Què s'està fent per ajudar els més vulnerables?

Senzillament sent autènticament els catòlics. Com diem que Déu, no només que estima, sinó que és amor i misericòrdia, així volem ser els creients. També vol ser present mitjançant les moltes iniciatives que surten de les persones i comunitats cristianes en favor dels més necessitats; no només de Càritas, sinó també de particulars, d'altres grups, comunitats, etcètera. A més, l'Església s'afegeix a tota iniciativa que prové de la societat, amb la qual comparteixi l'humanisme i els criteris fonamentals de tota acció en favor dels necessitats.

Seguim amb l'actualitat. Es compleixen set anys de pontificat del Papa Francesc, que ha introduït nous aires a l'Església. Ha calat aquest missatge al Baix?

El ressò del missatge del Papa no té gaires particularitats dintre de la diòcesi de Sant Feliu i el Baix Llobregat. Sí que cal dir que té la qualitat de triar aquells aspectes que responen a problemes molt vius i actuals. I té l'encert de triar el llenguatge que la gent pot entendre més. Exigir-nos molt i donar molts als altres. Actituds i tarannàs que ens han penetrat.

Podem dir que és un discurs que encaixa amb la tradició més combativa del Baix Llobregat?

Sí. Al Baix Llobregat hi ha hagut sempre una sensibilitat social important. Sí que hi encaixa el missatge del Papa que, per altra banda, no és radicalment nou; és el missatge

de sempre, però accentuat respecte d'unes determinades problemàtiques.

És una actitud que ha despertat reticències al si de l'Església. Vostè critica que alguns sectors voldrien un cristianisme “molt més amagat i tancat”. Creu que l'Església s'ha obert més en aquests últims anys?

He de matisar aquesta observació. Portem 40 anys amb una Església “extroversa”, és a dir, una església avocada al món. Aquí a Catalunya, i concretament al Baix Llobregat, per tot arreu es veuen institucions de tipus cultural, social o religiós que són serveis autèntics al món; de diàleg, de contacte. L'Església ha estat avocada en aquesta tasca. Fins i tot, alguns es queixen que amb aquest esforç de col·laborar amb el progrés, l'Església ha perdut identitat.

Creu que ha estat així?

Si es fa bé, no, perquè això és evangèlic. L'obertura i el servei és realment Evangeli, voluntat de Déu.

I aquesta tasca social que hauria fet perdre identitat a l'Església, l'ha beneficiat davant la societat?

Caldria estudiar-lo més a fons. Aquí trobem capellans i laics que s'han deixat la pell en serveis d'aquest tipus. S'havia de fer, sobretot quan hi havia un buit institucional o grupal a la societat mateixa, i l'Església feia el servei de suplència. I això està molt bé, perquè ha ajudat a la mateixa societat. Algú pensa, però, que es podria haver dedicat la mateixa intensitat a reafirmar allò més propi de la comunitat cristiana, allò original.

Les xifres, tanmateix, indiquen que cada cop menys persones es defineixen com a catòliques -67% a Espanya, segons el baròmetre del CIS-, i que només un 13% van sovint a missa. Tem que baixin encara més, tenint en compte la secularització de la societat?

” Al **Baix Llobregat** hi ha hagut sempre una **sensibilitat social** important

No podem dominar el futur. Però més ens preocuparia que es perdés autenticitat. El nombre és important, però des del punt de vista de l'Evangeli el que ens interessa és la qualitat.

Expliqui's.

La qualitat de la persona que creu i que n'és conseqüent. Que viu l'experiència de relació amb Jesucrist. Que és autèntic. Això és més important que el fet que n'hi hagi molts o pocs. Alguns signes també indiquen un augment de confiança o suport a l'Església, com ara l'aportació voluntària dels fidels a la declaració de la renda.

Tot i així, vostè en més d'una ocasió ha reconegut que l'Església “és on ha de ser” i ha acceptat la secularitat de manera plena. L'Església és una institució que té més de 2.000 anys de vida, i d'adaptar-se en sap molt. Passarà la prova dels nous temps?

Sens dubte. Només cal fer una mínima mirada objectiva a la seva història. Més que adaptar-se, l'Església ha hagut de donar resposta a les situacions que ha anat trobant-se. I d'on la treu? Sempre es pregunta: i Jesucrist, què faria? Les formes externes, les paraules, van variant perquè el subjecte és diferent, i l'Església sempre viu en diàleg i intercanvi amb el subjecte que té al costat. No camina als núvols, sinó a la Història. Es deixa interpel·lar.

Aquesta adaptació, sovint, ha tingut a veure amb la política. A principis d'any va saltar als titulars un escrit seu al Full Dominical en el qual defensava la importància dels pactes. Alguns ho van interpretar com

EL BISBE AGUSTÍ I EL PAPA FRANCESC EN UNA RECEPCIÓ ALS BISBES DE LA TARRACONENSE EL 2014 | BISBAT

un beneplàcit a l'acord entre PSOE i Unidas Podemos, a diferència de l'actitud bel·ligerant d'alguns altres bisbes. És així?

Tenia a veure en el sentit que la paraula pacte i l'acceptació, o no, del pacte estava d'actualitat. S'ha de llegir en el seu conjunt, i el que dic és que nosaltres sempre anirem pel pacte, sempre i quan sigui just i respectuós amb els drets humans i la legislació, en el sentit que és millor pacte que baralla constant. El cristià no pot tenir una aversió constant a qualsevol tipus d'acord. Alguns van dir que estava donant suport al que estaven fent [al Congrés]. Home, no, si llegim la condicional, que és que el pacte no trepitgi els drets o el context legislatiu o jurídic. No vaig més enllà.

Se'n parla molt de diàleg ara que s'ha configurat una taula de negociació per trobar solucions a la tensió política a Catalunya. A vegades els independentistes i els que no ho són veuen realitats diferents...

Aquest és el problema de fons. El diàleg necessita una base comuna, un llenguatge comú, una raó comuna i acceptada i una capacitat de comunicació basada en la confiança mútua. Si no, és una aparença de diàleg, una mena de comerç de mutus interessos que coincideixen. El diàleg profund és una altra cosa. És reconèixer les limitacions de l'altre i les teves. Si jo vaig al diàleg com a veritat absoluta tancada, no funcionarà.

Sigui com sigui, hi ha qüestions urgents sobre la taula. A l'últim informe de Càritas s'alerta que la pobresa es cronifica i que hi ha famílies que, tot i els pregonats brots verds, no surten del pou. Per això, hi ha veus que reclamen que s'abandoni el paradigma caritatiu actual, basat en ajudes puntuals i continuades, i s'avanci

cap a un model que empoderi les persones perquè escullin quina vida volen. Hi està d'acord?

Hi va haver un moment que l'Església i altres institucions socials volien superar el paternalisme de l'ajut puntual, fàcil i momentani, per l'anàlisi sociològica i les estratègies ben estudiades. Però la realitat és la realitat. Tu obres la porta de la parròquia i tens allà davant una persona que no té res per sopar. No podem deixar l'atenció més concreta per perdre'ns en grans programes.

Les anàlisis no poden substituir les polítiques de xoc.

Exacte. A la gent de la parròquia se'ls va molt el cor darrere del que estan veient, però no han de deixar d'analitzar-ne les causes. És un equilibri, no sempre estable, en el qual sempre ens movem.

Segueix a la pàgina següent ➡

elllobregat Open Chess

Más información e inscripciones:
www.elllobregat.com/openchess

Ya estamos organizando la segunda edición de EL LLOBREGAT OPEN CHESS. El torneo internacional de ajedrez organizado por esta publicación. En 2019 celebramos la primera edición en el mes de diciembre en El Prat. Con satisfacción podemos decir que el éxito sorprendió a la propia empresa: doscientos participantes venidos de 40 países diferentes, de ellos cincuenta y siete titulados internacionales entre maestros FIDE, internacionales y grandes maestros. Un open que resulto durísimo, con una media de ELO (puntuación que mide la fuerza relativa de los jugadores de ajedrez) de 2.300 puntos, que convirtió EL LLOBREGAT OPEN CHESS en el torneo más fuerte disputado en España en 2019. Al finalizar el torneo, siete jugadores consiguieron norma para ser reconocidos maestros: tres como grandes maestros, dos como maestro internacional, y dos WIM.

La presente edición se celebrará del 29 de noviembre al 8 de diciembre en Castelldefels, en el Hotel Ciutat de Castelldefels, perteneciente a la cadena del Grupo Soterias. Las rondas se jugaran por las tardes, a partir de las 5; por las mañanas se están programando actividades complementarias al torneo, oferta tanto dirigida a los jugadores como a la población en general. Alguna de ellas con sorpresa de relieve nacional, que anunciaremos en su momento.

Las inscripciones ya se pueden realizar a través de la web del torneo ó dirigiéndose a la dirección de EL LLOBREGAT. Aun en estas fechas tempranas, podemos confirmar la participación de los tres primeros maestros inscritos: el gran maestro polaco Michal Krasenkow (2602), el también gran maestro ucraniano Andrey Sumets (2.546) y el maestro internacional, argelino, Mohamed Henni (2215). Desde la organización, animamos a los jugadores federados de Catalunya a participar en este open que brindará la ocasión de competir con destacadas figuras internacionales.

EL HOTEL CIUDAD DE CASTELLDEFELS, DONDE SE CELEBRARÁ EL TORNEO

→ Ve de la pàgina anterior

Parlem ara del medi ambient. Vostè va ser molt crític amb el projecte d'Eurovegas, tant des del punt de vista humà com natural, i va alertar que suposaria "una ferida irreparable per al territori". Creu que som conscients de la importància dels espais naturals comarcals?

En som conscients. Els fenòmens naturals que estem patint darrerament ens estan espavilant una mica més. Sí que és cert que podríem ser-ne més. Sobretot pel que fa als compromisos quotidians. A la vida més quotidiana, fins i tot els que porten el cartell d'ecologistes els costa molt ser conseqüents. Però confio que la gent sigui més virtuosa des del punt de vista del respecte de la natura. No pot salvar-se el món, la natura, sense salvar-se la humanitat en el món. I a l'inrevés.

Parlant d'Eurovegas, el govern central està impulsant mesures per regular el joc, que afecta molts barris que han estat colpits per la crisi. Un fenomen que sembla voler acabar de saquejar aquells que ja han perdut molt els últims anys...

Sospito que sí, tot i que és un món que desconec en el seu detall. És aprofitar els impulsos més elementals i egoistes de la gent per guanyar diners. Qui et fa jugar sempre sortirà guanyant. Els joves i adults amb mentalitat dèbil són realment víctimes. S'aprofiten d'un problema personal de fons. És un abús, en aquest sentit.

Seguim amb qüestions d'interès per al territori. El govern es mostra decidit a publicar una llista amb totes

"Confio que la gent sigui més virtuosa des del punt de vista del respecte de la natura"

les immatriculacions que l'Església ha fet en els últims anys. Aquí al bisbat de Sant Feliu se n'han fet a gairebé totes les parròquies. Estan preocupats per les conseqüències legals que se'n puguin derivar?

No tenim cap por que es publiquin. Per a nosaltres la publicació de les immatriculacions és elemental, forma part del compromís de transparència. No tenim res a amagar. Els béns de l'Església són comunitaris, han d'estar al servei de la comunitat.

I ja que parlem del govern estatal, no vull acabar l'entrevista sense preguntar-li la seva opinió sobre la nova llei que tramitarà el Congrés sobre l'eutanàsia.

Hem d'aclarir la terminologia. Què vol dir eutanàsia, suïcidi assistit, mort digna o cures pal·liatives? L'Església accepta unes cures pal·liatives que miren d'evitar el dolor, i si indirectament una medecina, com a efecte secundari, accelera una mort que de tota manera serà inevitable, ho

acceptem, perquè l'acció no va a matar. Una altra cosa és provocar directament la mort a una persona. L'eutanàsia en sí és un acte de treure la vida a una persona, i l'Església ho ha mirat com una acció no acceptable.

Ni en aquells casos en els quals una persona no té una vida digna, malgrat que no hi hagi risc d'una mort imminent?

No seria acceptada per l'Església, que demanaria posar molts mitjans perquè la vida d'aquesta hipotètica persona fos més digna. El principi bàsic per a nosaltres és que una vida és digna sempre i quan sigui capaç d'estimar; que pugui caminar o no, o gaudir d'una satisfacció o una altra... Per a nosaltres, és digna la persona entenent quan sigui capaç d'un acte d'amor, de rebre i de donar, allò més sublim.

Un altre tema polèmic és la pederàstia. Al Vaticà s'ha celebrat un congrés per buscar-ne solucions. Considera que s'està fent tot el que cal des de la institució?

Fem tot el possible, el que calgui per eradicar aquest problema, i ja voldríem que totes les institucions fessin el mateix. Normalment som convidats de comunicar els casos a la fiscalia, i ho fem, però si fem aquest gest i resulta que és innocent, t'has carregat a la persona per a tota la vida. Cal ser prudents. Tanmateix, he conegut casos que s'han pres mesures ineficaces a la llarga, com és canviar d'ubicació als abusadors. Però si la tendència la porta dintre, allà podria continuar. No és solució.

Quina creu que seria?

Complir amb tot el que la llei mana, que són els instruments que tenim. I mirar de compensar en la mesura del possible el patiment i ajudar en la superació del trauma, posant-se a disposició de l'interessat i de les famílies. //

Els de dalt del Baix 2019-2023

Qui són els que manen al Baix Llobregat i L'Hospitalet

NO ET QUÉDIS SENSE EL TEU EXEMPLAR DE L'ENCICLOPEDIA DE LA COMARCA

Llibres ja disponibles en format físic

Tota la informació del Baix Llobregat i L'Hospitalet, amb més de 550 pàgines plenes d'informació, a les teves mans

ACONSEGUEIX-NE UN CONTACTANT AMB NOSALTRES

670 794 703
coordinacion@bencontentfactory.com

AMB EL SUPORT DE
elllobregat

Els de dalt del Baix

2019-2023
Qui són els que manen al Baix Llobregat i L'Hospitalet

Tarragó
comunicació, s.c.

PORTERO ELECTRÓNICO
VIDEO PORTERO
TELÉFONO
INTERCOMUNICACIÓN
TV C.C. B/N Y COLOR
MEGAFONÍA
ANTENAS TV
AMBIENTE MUSICAL

Supranyes, 6-8 - 08028 BARCELONA - Tel. 93 432 14 79
Mossén Cinto Verdagué, 70 - 08830 SANT BOI - Tel. 93 654 75 51
tarragotarrago-ferreiriaz.com

Cirurgia del peu
MIS i oberta
Biomecànica del peu
i l'esportista
Podologia pediàtrica
Posturologia
Peu diabètic

Tel. 93 640 75 22
Carrer Victoria, 115-117
08830 Sant Boi de Llob.
www.podologiamarianao.com

ÉS L'HORA
DE CONTINUAR

CONTRA LA VIOLÈNCIA MASCLISTA

QUE NO ENS ATURI
EL CONFINAMENT

WWW.DIBA.CAT/DONES

#NoEsteuSols #violenciasmasclistes
#COVID19 #Niunamenys

Si ets víctima d'algun tipus
de violència masclista,
truca al:

900 900 120

(ATENCIÓ 24 H, TELÈFON GRATUIT I CONFIDENCIAL)

Si sospites que alguna dona
i/o criatura està patint violència
al teu voltant, actua, truca al:

112

**Les violències masclistes són delictes públics,
i és responsabilitat de tothom aturar-les**

**Diputació
Barcelona**

L'església de base i el moviment obrer al Baix: una simbiosi que ve de lluny

Fem una retrospectiva del paper de l'església en una comarca eminentment industrial

Figures com el capellà Joan Garcia Nieto van ser referents en la lluita anti franquista

Moltes parròquies van acollir manifestacions i reunions clandestines durant la dictadura

Redacció

Durant el franquisme, sobretot a les acaballes, el cristianisme de base i els treballadors afiliats a sindicats de classe de la comarca van veure que els unia molt més del que, aparentment, els separava. L'enemic comú era la dictadura, i a mesura que els col·lectius cristians es van anar adonant del paper del règim envers les persones, després d'anys de suport de l'alta jerarquia eclesiàstica a Franco i els recels amb els comunistes i socialistes que venien de la guerra civil, van anar confluint amb l'oposició a la dictadura. Aquesta simbiosi es produïa a les fàbriques, al carrer, al dia a dia.

Fruit d'aquesta aliança es va trencar la desconfiança entre dos col·lectius tradicionalment oposats que buscaven objectius comuns. I, tot plegat, en un moment de canvi, en el qual el Baix Llobregat i l'Hospi-

UNA MANIFESTACIÓ A FAVOR DE L'AMNISTIA A CORNELLÀ | PSC SANT JOAN DESPI

Centre de Negocis Edifici elllobregat

CONTRATACIONES
ANUALES:
35 EUROS
+ IVA
POR MES

¿NECESITA UNA RECEPCIÓN QUE RECOJA LAS NOTIFICACIONES DIRIGIDAS A SU EMPRESA?

DOMICILIACIÓN DE SOCIEDADES

- Utilización comercial de nuestra dirección
- Recepción de correspondencia y paquetería
- Aviso inmediato de llegada vía email
- Escaneado de su correo y reenvío vía email*
- Reenvío de su correo a otro domicilio*

* No incluidos en el servicio básico

DISPONEMOS DE TODOS LOS SERVICIOS QUE SU EMPRESA NECESITA

AHORA TAMBIÉN

SERVICIO DE GUARDAMUEBLES

- Almacenaje de objetos de gran volumen
- Recogida a domicilio incluida

CONSULTE NUESTRAS
TARIFAS

Telf. 902 800 248 · centrodenegocios@elllobregat.com · C/ Raurich N° 62 - St. Boi de Llobregat

” Els anys 60 i 70 el Baix canvia de pell i cos: passa de ser agrari a industrial

talet estaven experimentant canvis importants. Així ho explica Francesc Castellana, president de la Fundació Utopia i antic secretari general de CCOO a la comarca, que en el programa 'Trozos de vida, trozos de radio' que dirigeix Manolo Garrido va posar un exemple molt gràfic. “Els anys 60 i 70, el Baix canvia de pell i cos, i passa de ser una societat agrària a una d'industrial”, va expressar Castellana.

En aquesta avinentesa feien falta persones que cohesionessin, i és aquí on els cristians de base “van jugar un paper clau”, va afegir Castellana. Destaquen en aquest sentit persones com Joan Garcia-Nieto, el *cura rojo* de Sant Ildefons, o Alfons Comín, que van erigir-se autèntics líders i la cara visible d'una església que girava l'esquena al règim.

La parròquia com a centre de reivindicacions

De fet, moltes esglésies van passar a convertir-se en epicentres de la lluita antifranquista i a acollir reunions clandestines de sindicats i altres organitzacions de l'oposició al règim. Sense anar més lluny, el sindicat CCOO es va fundar en una església, la de Sant Medir, a Barcelona. Aquí al Baix hi ha casos paradigmàtics de capellans i rectors que van obrir les portes a les reivindicacions obreres, ja fos a través d'acollir tallers per als treballadors, reunions clandestines o bé manifestacions. En aquest últim cas, destaca l'església de Santa Maria de Cornellà, que va jugar un paper fonamental durant la vaga de Laforsa. En aquell temple els vaguistes es van tancar i fer forts, tot i que van ser desallotjats un parell de dies més tard de manera violenta per la policia.

Al barri de Sant Josep de l'Hospitalet trobem un altre cas de parròquia oberta a les reivindicacions obreres. Els més vells del barri, fins i tot, recorden com es cremaven diaris afectes al règim i s'hi feien reunions clandestines amb el beneplàcit del mossèn Leandre Gassó, l'olesà que va fundar la parròquia del barri i rector de la mateixa durant més de quatre dècades. Gassó va obrir el centre de culte per crear espais de llibertat durant el tardofranquisme i la transició, i fins i tot va facilitar l'assemblea constituent de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya, el 1976. Ja en democràcia, va obrir la seva església a les reivindicacions dels immigrants, que el 2005 van protagonitzar tancaaments a diverses parròquies de l'àrea metropolitana en protesta per l'aprovació de la nova Llei d'estrangeria.

Actualment és a una residència sacerdotal barcelonina, ja retirat, però la seva petjada segueix present a Sant Josep, on és una persona estimada per la seva tasca social. Molts encara rememoren els seus sermons

LA FUNDACIÓ UTOPIA ESTÀ RECORDANT LA FIGURA DE
JOAN GARCIA NIETO EN EL 25È ANIVERSARI DE LA SEVA MORT

amb forta càrrega política i social i la seva característica manera d'entretenir els parroquians i oficiar missa. En aquest sentit, també destaca el pare Manolo, del barri de la Florida de l'Hospitalet, que en una entrevista en aquesta publicació va recomanar col·locar dones en els alts càrrecs de l'Església.

Revifament del cooperativisme

En una entrevista que publiquem en aquest número d'El Llobregat [pàgines 18 a 20], el bisbe de Sant Feliu, Agustí Cortés, antic bisbe d'Eivissa i valencià de naixement, constata la forta “sensibilitat social” del Baix Llobregat. En aquest sentit, Cortés també percep un revifament del cooperativisme i dels moviments de l'Església de base a la comarca. Un fenomen, tanmateix, que ve de lluny, segons assenyala el bisbe. “En l'època de canvi democràtic gran part del compromís social dels cristians anava per aquí, en crear cooperatives”, afirma Cortés, que descriu aquest moviment com “humil” però alhora “eficaz”. “Respon molt bé a allò que és igualtat, justícia, germanat i ajut mutu”, destaca Cortés. //

per molt
dur que sigui
al moment
Final, sempre
hi haurà
una
llum

Vilawatt

ENERGIA VERDA, JUSTA... I NOSTRA!

Correu: holavilawatt@viladecans.cat
WhatsApp: 666437249
Telèfon fix: 93 222 81 74
Web: www.vilawatt.cat

Viladecans
som poble, soc ciutat.

viladecans.cat

RECOMANACIONS D'EL LLOBREGAT PER A SANT JORDI

NOVEL·LA DE PERIODISTA TAURÍ

Títol: *Al final del pasillo*
Autor: José María Alarcón
Any: 2020
Edita: Círculo Rojo

Un viatge a la Vall d'Aran serveix perquè una parella faci una repassada als 10 anys de relació, durant els quals hi ha hagut daltabaixos i la consolidació d'una química sorgida arran d'unes aficions comunes. José María Alarcón, director de l'únic programa taurí del Baix a Ràdio Sant Boi, presenta una obra que, segons reconeix, va ser escrita mentre sentia els millors temes de la música romàntica instrumental de Máximo Spodek.

ZOMBIES A BARCELONA

L'ingrés de diverses persones a l'Hospital Clínic de Barcelona, després d'haver participat en aldarulls violents al centre de Barcelona, és l'inici d'una apocalíptica novel·la del santandreuenc Mario Gómez, que tira del filó zombie per teixir una obra distòpica que, malauradament, no és gaire lluny de la realitat. Els protagonistes del llibre, el mosso Alex Torrent i la periodista Eva Llull, intentaran sobreviure en un paisatge de terror, sang i violència.

Títol: *El último hombre vivo*
Autor: Mario Gómez
Any: 2019
Edita: Universo de letras

UNA GUIA PER CONÈIXER EL PAÍS

Títol: *1001 curiositats dels castells catalans*
Autor: Ireneu Castillo
Any: 2020
Edita: l'Arca

L'hospitalenc Ireneu Castillo torna amb una novetat bibliogràfica amb la qual posa de nou la història en el centre. En aquest llibre repassa multitud d'anècdotes i històries, algunes més i unes altres menys conegudes, sobre castells d'arreu. En parla sobre quatre que són al Baix: el de Castelldefels, el de Cornellà, el del Papiol i sobre el de Pallegà. Una autèntica guia per gaudir sobre el terreny d'aquestes estructures que van donar nom al país.

LA HISTÒRIA DE LA RÀDIO A L'H

El 1979 va néixer una emissora lliure a l'Hospitalet, Ràdio Estel, que va plantar una llavor que va acabar fructificant com a Ràdio l'Hospitalet municipal, pocs anys més tard. Tot i la seva curta existència -de menys d'un any- i els atzars i contratemps que va haver de patir, Ràdio Estel/Ràdio l'Hospitalet FM va consolidar una estructura de col·laboradors que va impulsar la radiodifusió a la segona ciutat del país.

Títol: *Ones lliures, llavor de radiodifusió a l'Hospitalet*
Autor: Francisco J. Rodríguez
Any: 2019
Edita: FIC-LH

AUTORS COMARCALS

Que los lectores se disfracen de superhéroes

David Aliaga
PERIODISTA Y ESCRITOR

Esta carta desde Krypton la escribo cuando llevamos dos semanas en estado de alarma a causa del coronavirus. Las librerías se han visto obligadas a bajar la persiana sine die, y las editoriales han tenido que aplazar sus lanzamientos. Esto significa que buena parte de los trabajadores del sector hemos sido objeto de ERTE, pero también que se han reducido drásticamente los encargos a los traductores, correctores y diseñadores autónomos; que los chóferes de las distribuidoras no tienen cajas que mover... La actividad económica en torno al libro se ha visto bruscamente detenida y todos los compañeros con los que hablo sienten una profunda inquietud por su futuro inmediato.

El sector editorial es muy vulnerable ante una situación de parón. El tejido empresarial del libro en nuestro país está formado sobre todo por pequeñas empresas, y algunas medianas, con escaso margen para reducir gastos y compensar la enorme pérdida de ventas. Ni siquiera los grandes grupos

son inmunes. A pesar de que se trata de un sector creativo y de que se están adoptando múltiples estrategias para encajar el golpe, cada día que pasa con las librerías cerradas –y parece que, por la salud de todos, así tiene que ser– más profesionales están cerca de verse, en el mejor de los casos, sin trabajo cuando todo esto termine. En el peor, sin trabajo y con deudas.

Naturalmente, me preocupa en lo personal; pero me entristece mucho más porque conozco la vocación con la que muchos librereros, editores, escritores, traductores, compañeros del almacén..., desempeñan sus oficios porque consideran que emplearse en entregar a la sociedad –a ti– un libro o un cómic es un trabajo que merece la pena hacer aunque no sea el mejor pagado o en el que el producto ofrezca el margen de beneficios más amplio.

Imagino que muchos de los lectores de esta columna coinciden en apreciar el valor de una publicación más allá del material. Un cómic o un libro cuestan cuatro, diez,

veinte euros, pero lo que hallamos en sus páginas, ¿a menudo?, ¿a veces?, es una experiencia de la maravilla. Nos permiten vivir vidas que no viviremos, nos arrojan un salvavidas o nos rompen para que tengamos opción de reconstruirnos al levantar la vista de la página. Cuánto más nos están ofreciendo estos días en que no podemos salir de casa y tenemos la cabeza llena de preocupaciones.

En la medida que los ERTE y las estrecheces que nos tienen previstas nos lo permitan –porque como siempre, la factura del parón económico la pagaremos los trabajadores más que nadie–, cuando todo esto pase, si queremos seguir asomándonos al prodigio de la literatura, deberíamos lanzarnos en tromba a las librerías. No sólo por gratitud al librero que nos descubrió aquella novela que nos cambió la vida, también porque menos librerías y menos editoriales, significa también que tendremos menos mundos en los que habitar y menos herramientas para comprender éste. ///

Sin Tartessos

Lluís Mª Estruch
COL·LABORADOR I LLICENCIAT EN GEOGRAFIA I HISTÒRIA

Un mito convoca a 35 viajeros en Sants, para coger el AVE sevillano, en un viaje temático. Se conversa entre dientes sobre la plaga china, hay una anulación. Optimismo como en los grupos del IMSERSO que suben al tren, en ruta los móviles informan.

El guión del viaje se comenta. Muchas mujeres, -libres y con recursos-, con densos CV viajeros, que se agrupan si hay cultura y confort.

Lo de Tartessos, (1100 a.c) fue real para el alemán Schulten (+1960) que emuló a Schlieman con Troya y excavó hasta en Doñana. Lloado por Numancia y Cantabria, no aclaró la relación de enclaves íberos que comercian con griegos primero y luego con los fenicios que se instalaron en el sudoeste peninsular (Algarve-Huelva-Cádiz-Sevilla) influyéndoles según lo hallado.

El grupo se radicará en los cuatro días en Sevilla donde la ciudad huele a azahar y se ofrece plana al peatón.

Por años la Jta-UE. han gastado para que se excave con métodos modernos,

en puntos clave que Shulten inició.

La idea de que Cádiz es una ciudad de origen fenicio y de las más antiguas de Europa (3000 años) es fundada, la visita a los bajos del Teatro Cómic, confirma la huella fenicia.

Cádiz limitada por el mar en su desarrollo, ofrece atractivos y uno de ellos es el Museo de Cádiz, donde un pícaro guía voluntario nos mira y resume, brusco, la idea latente que las explicaciones de otros guías han eludido. Dice: "...Miren, los Tartessos, es por hoy un mito y siento decirselo si vienen de tan lejos, pero no hay pruebas de ello...". Lo argumenta y muestra dos tumbas fenicias (intactas) aparecidas accidentalmente en Cádiz; mostrará piezas

de valor y remachará que la influencia fenicia sobre los íberos es evidente.

Cádiz exhibe orgullo por "su" Constitución del 1812 y por la de 1978.

La visita al Parque de Ríotinto será la prueba de que lo ocurrido antes, ocurre con los onubenses hoy, la mina decadente, conlleva una reconversión que no se palia. La huella inglesa con barrios segregados no nubla el recuerdo de la prosperidad minera.

Huelva la ciudad fea, ha mejorado y su sala fenicia rivaliza con Cádiz.

Sí, el fútbol nació aquí; también el grupo "Tartessos" del padre del guía. Ida a Tavira con su ría tan bella y lusa, que fue fenicia. Y desde Sevilla con temor a la BCN afectada. ///

el micromecenatge aplicat a l'edició de llibres

No esperis a que algú es decideixi a editar el teu llibre

Publica'l sense esperar, i sense haver de pagar res

*Sis anys d'experiència i
desenes de títols
editats amb aquest sistema*

www.mecenix.com

contacta amb nosaltres:
info@mecenix.com

Mesures econòmiques del Govern per a l'esport afectat pel coronavirus

De cara als Jocs de Tòquio, la Generalitat prorroga un any el programa ARC, garantint les ajudes als esportistes d'alt nivell

El Govern es compromet a mantenir i agilitzar el sistema de subvencions públiques al conjunt del sector esportiu català

Redacció

La Secretaria General de l'Esport i de l'Activitat Física (SGEAF) impulsa un paquet de mesures per compensar els perjudicis econòmics creats per la COVID-19 en el conjunt del sector esportiu català, i contribuir així a la seva recuperació un cop se superi la situació actual. Entre les principals actuacions, destaca una línia de finançament directe de 10 milions d'euros entre l'Institut Català de Finances i el Consell Català de l'Esport destinada al teixit esportiu del país.

D'aquesta manera, la SGEAF fa arribar al món de l'esport, per una banda, les iniciatives genèriques impulsades per l'Estat i la Generalitat per ajudar els autònoms i les empreses del país, i, de l'altra, mesures complementàries específiques de la SGEAF pel sector un cop hagi finalitzat aquest episodi. La finalitat és garantir la continuïtat dels programes, línies d'actuació i activitats esportives afectades per la pandèmia de la COVID-19.

En un primer bloc, com a complement de les mesures aprovades pel Decret Llei 8/2020 de 24 de març i amb l'objectiu d'oferir una millor liquiditat de les empreses i entitats esportives afectades, la SGEAF posa a disposició del teixit esportiu català, especialment per a necessitats de liquiditat, la línia de finançament a través de la qual AVALIS i l'Institut Català de Finances (ICF) avalen el 80% dels préstecs que atorguin les entitats financeres, les quals assumeixen el 20% del risc. Es tracta de préstecs a quatre anys amb el primer any de carència. La informació completa d'aquesta operativa es troba en l'enllaç <http://www.icf.cat/ca/productes-financers/avals/icf-avalis-liquiditat/>.

A més, el Consell Català de l'Esport i l'ICF posen a disposició del teixit esportiu català, especialment per als que no tinguin accés a crèdit mitjançant les entitats financeres, una línia de finançament directe de 10.000.000 euros per a operacions d'entre 20.000 euros i 300.000 euros amb carència del primer any i termini de retorn màxim de 5 anys.

Es mantenen els programes de subvencions

Un segon bloc de mesures complementàries de la Secretaria General de l'Esport i de l'Activitat Física va dirigit als programes de subvencions vigents i previstos per l'any 2020. D'aquesta manera, es mantindran i s'agilitzaran els procediments de convocatòries de subvencions de concurrència pública, i de subvencions nominatives corresponents als programes i línies de subvencions previstes a l'avantprojecte del pressupost 2020, sense esperar l'aprovació definitiva del pressupost de la Ge-

LES MESURES VOLEN COMPENSAR ELS PERJUDICIS ECONÒMICS CREATS PER LA COVID-19 A L'ESPORT CATALÀ | JORDI LÓPEZ/UNIRUN

neralitat de Catalunya per part del Parlament. D'acord amb les mesures excepcionals impulsades tant pel Govern estatal com pel Govern de la Generalitat de Catalunya, es suspèn el termini per donar compliment al tràmit d'acceptació atorgat a les entitats proposades com a beneficiàries de les subvencions en tramitació, i es suspenen els terminis legalment fixats per a la presentació de la documentació justificativa d'aquelles entitats esportives beneficiàries que ja hagin percebut el 80% de subvencions corresponents als programes tramitats a l'empara de les Resolucions vigents.

A banda, el Govern analitzarà i prepararà la convocatòria de diferents programes a favor d'entitats esportives i municipis amb la finalitat de cobrir els perjudicis econòmics ocasionats per la COVID-19.

Pel que fa als esportistes que formen part del programa d'Alt Rendiment Català (ARC) i a causa de l'ajornament dels Jocs Olímpics i Paralímpics de Tòquio 2020, la SGEAF adoptarà dues mesures excepcionals de suport. En primer lloc, prorrogarà el Programa ARC, inicialment previst pel cicle 2017-2020, fins al 2021,

per tal de garantir als 530 esportistes catalans inclosos en aquest programa les mateixes condicions per intentar accedir als Jocs de Tòquio del 2021. I, en segon lloc, garantirà l'aportació econòmica necessària per tal de fer efectiva la pròrroga d'un any més del Programa ARC de nou milions d'euros addicionals, que se sumaran als 36 milions ja destinats pel Govern en el cicle 2017-2020, aportació econòmica destinada majoritàriament al col·lectiu d'esportistes, federacions i tècnics inclosos dins aquest programa, per tal de garantir les ajudes en forma de beques i subvencions als efectes de seguir preparant la cita olímpica pel 2021.

La resta de mesures impulsades per la SGEAF es poden consultar al web esport.gencat.cat.

*** AQUESTA PÀGINA HA ESTAT ELABORADA EN COL·LABORACIÓ AMB LA SECRETARIA GENERAL DE L'ESPORT I DE L'ACTIVITAT FÍSICA**

AJUNTAMENT DE SANT BOI DE LLOBREGAT

LA CIUTAT CONTINUA BATEGANT

M'adreço a totes i tots vosaltres com a veïna i ciutadana de Sant Boi que comparteix l'angoixa, el dolor i la ràbia davant tot el que està succeint a la nostra ciutat. I també com a Alcaldessa que assumeix la responsabilitat de seguir lluitant i de prendre les decisions que calguin per gestionar aquesta situació de la millor manera possible.

Els esdeveniments s'han succeït a gran velocitat, més de la que haguéssim volgut. El passat 12 de març, davant l'emergència sanitària provocada pel Covid19, la Junta de Govern de l'Ajuntament de Sant Boi activava el Pla d'Emergència Local, un protocol de seguretat que permet garantir els serveis bàsics i essencials per a la població. Des d'aleshores, ara ja fa gairebé vint dies, la nostra ciutat ha viscut agitada per un mar d'emocions provocades per la incertesa de la situació, pel despertar espontani i commovedor d'una allau de solidaritat ciutadana i també per la desolació davant la pèrdua de familiars, amics i amigues.

Des del primer instant, l'Ajuntament de Sant Boi va mobilitzar i continua mobilitzant tots els recursos al seu abast, tant humans com materials, per posar-los al servei de l'únic objectiu possible en aquests moments: fer front i superar aquesta crisi sanitària, social i econòmica. Per assolir aquest objectiu, el Govern municipal s'ha marcat tres prioritats:

- Donar el màxim suport als col·lectius més vulnerables: gent gran, persones amb malalties cròniques, famílies vulnerables, persones amb risc d'exclusió social i població infantil.
- Reconèixer i recolzar amb tots els mitjans possibles els i les professionals dels serveis essencials: personal sanitari, cossos de seguretat, treballadors i treballadores dels serveis socials i de les unitats de neteja i recollida de residus i, en general, totes les persones que realitzen tasques d'atenció al públic.
- Aplicar totes les mesures necessàries per pal·liar i reparar els devastadors efectes econòmics de la crisi, que moltes famílies però també empreses i autònoms ja estan patint.

Vèncer l'epidèmia, però, és també un repte col·lectiu que ens concerneix a tots i a totes i que passa per continuar units i unides, apel·lant a la col·laboració i al suport mutu i practicant la responsabilitat cívica que la situació demana. I deixeu-me dir-vos que durant tots i cadascun d'aquests quasi vint dies l'immensa majoria de vosaltres heu demostrat que esteu a l'alçada d'aquest repte: la valentia i el coratge, el compromís i la serenitat amb què esteu fent front a aquestes circumstàncies excepcionals són el camí a seguir, són la nostra força.

Vull, per tant, agrair-vos profundament tot l'esforç i la solidaritat que esteu fent palesos a cada moment, agrair-vos que feu possible que aquesta ciutat continuï bategant. Vull també transmetre el meu suport a les persones que es troben malaltes per efecte del virus, desitjant-les una ràpida recuperació. I, per suposat, vull expressar el meu més sincer condol per la mort de santboians i santboianes que hem patit en els darrers dies. Adreço tot el meu suport i ànims als seus familiars, amics i amigues, i prenc alhora el compromís de celebrar un acte de ciutat que reti homenatge a les nostres víctimes i que serveixi perquè el seu record ens acompanyi per sempre.

Mentrestant i durant tot el temps que hàgim de fer front a aquesta crisi humanitària, l'Ajuntament al qual represento continuarà treballant al vostre costat i farà tot el necessari perquè, tots i totes plegats, fem que l'esperança en el futur, de tornar a omplir de vida la ciutat, brolli de nou en els nostres cors.

Rebeu una afectuosa salutació i cuideu-vos molt.

Lluïsa Moret
Alcaldessa de Sant Boi

MANOLO FLORES, ex jugador de baloncesto del Barça y vecino del barrio de Almeda de Cornellà.

“Cornellà es ahora una zona envidable, lo tiene todo”

Manuel (Manolo) Flores Sánchez tiene 68 años y es una leyenda viva del baloncesto español. Con la camiseta de la selección fue internacional en 128 ocasiones y logró el subcampeonato en el Eurobasket de 1973 y en su palmarés con el Barça, del que fue carismático capitán durante una década, figuran dos ligas, seis copas del Rey, un subcampeonato de la copa Korac y una Recopa. Lo que no es tan conocido es su vinculación con el barrio de Almeda de Cornellà, en el que creció y despuntó como deportista en pleno desarrollismo franquista. Flores acepta encantado la entrevista, que debía celebrarse en el Palau Blaugrana, pero el Estado de alarma nos obliga a realizarla por teléfono y con una cobertura intermitente.

Pere Ríos

Tú naciste en Mérida en 1951 y eres uno de los miles de inmigrantes que llegaron a Cataluña siendo niño. ¿Cómo acabaste en Cornellà?

Con cinco años de edad llegamos a Catalunya y nos fuimos a vivir a Vilanova i la Geltrú. Mi padre trabajaba en la Pirelli y el Ministerio de la Vivienda construyó unos pisos para los trabajadores de esa fábrica que estaba en Almeda y nos dieron uno. Fueron 140 viviendas, las primeros del barrio, en la calle León XIII, que luego tuvieron aluminosis.

¿Tu afición por el baloncesto fue casual, no?

Sí. En el colegio había un patio pero no tenía ni canastas, ni porterías, ni nada y jugábamos al fútbol con Manuel Campo Vidal. Mi afición al baloncesto viene cuando a los 14 años fui a estudiar el bachille-

rato a la academia Almi de L'Hospitalet. Había un patio minúsculo, pero al director se le ocurrió poner una canasta y se formó un equipo para competir en las categorías escolares. Me vieron jugar el equipo de L'Hospitalet y me fui con ellos.

Pero cuando volvías a Almeda seguía sin haber canastas.

Cuando empecé a jugar utilizábamos cualquier cosa para entrenar. Recuerdo que había un estanco justo donde yo vivía con un cartel que ponía tabacos y allí nos dedicábamos a tirar la pelota y el dueño salía cabreado a reñirnos. Después de L'Hospitalet fiché por el Espanyol, luego me fui a la selección junior y allí en el barrio me empezaron a conocer y entonces pusieron unas canastas en el colegio. Y allí empecé la afición por el baloncesto. Cuando empezaba a despuntar me iba en mis ratos libres al patio del colegio a tirar a la canasta. Estaba completamente solo y recuerdo que había un jubilado por allí que cada día me veía y me dijo una vez: “Oiga, no es usted ya un poco mayor para jugar a la pelotita”. Y le respondí: “Es que yo me estoy dedicando a esto”. Entonces tendría 16 años.

El Centro Social Almeda era entonces el epicentro de toda la actividad del barrio y organizaba una semana cultural de gran nivel para la época.

Sí, allí es donde se hacían todas las reuniones de los jóvenes, los más activos. Era un centro cultural más que deportivo, aunque también se organizaron unas pequeñas olimpiadas. Era un barrio con muchas inquietudes, con mucha gente implicada. Entonces tenías muy pocas opciones de relacionarte con los

demás. Entre Almeda y la rambla de Cornellà eran todo campos y hasta L'Hospitalet, lo mismo. Luego estaba Esplugues por la parte de la arriba que también quedaba muy lejos. Si no te lo organizas tú un poco vivías muy aislado, y afortunadamente había mucha gente que trabajaba para la actividad colectiva, conocíamos las condiciones de todos los vecinos. **También era un barrio con mucha conciencia política y social, un icono de la lucha antifranquista y tu padre se implicó mucho en aquella época, según recuerda la web <http://almedacornella.blogspot.com/>.**

Sí, ten en cuenta que era un barrio muy obrero, con fábricas como la Pirelli, o Fama y Clausor. Era una zona industrializada, muy reivindicativa con los derechos de los trabajadores. Y allí hubo huelgas muy importantes, como la de Laforsa. Mi hermana trabajaba en esa empresa y recuerdo que los obreros estaban encerrados y las familias les llevaban la comida. Fue muy sonado en aquella época. Era un barrio muy activo socialmente y muy reivindicativo de los trabajadores.

Aquel barrio que tú conociste y que se inundó en dos ocasiones por el desbordamiento del río Llobregat se parece al de ahora como la noche al día. El barrio cambió cuando se instaló El Corte Inglés. Almeda pasó de llamarse el barrio de las barracas a convertirse en Porta de Barcelona.

Cornellà tampoco tiene nada que ver con lo que era entonces.

Para nada. Si comparamos el Cornellà que yo conocí con el de ahora, la evolución de la ciudad ha sido impresionante, no solo en el tema urbanístico, sino en el tema social, aunque se ha perdido la cercanía entre los vecinos. Cornellà es ahora una zona envidiable, con comunicaciones muy buenas para llegar a Barcelona en un momento, centros de ocio como el Splau y el Espanyol, que ha construido su nuevo estadio. Lo tienen todo.

¿Cuándo dejaste de vivir en Almeda?

Me casé en 1974 y me fui a vivir a Sant Feliu de Llobregat. Mis padres siguieron viviendo allí, en el mismo piso, que luego acabaron apuntalados por el problema de la aluminosis. Hubo manifestaciones y se tiraron abajo y se hicieron otros nuevos.

¿Seguiste yendo por Almeda?

Sí, pero la relación ya empezó a ser puntual, porque iba para ir a ver a mis padres, a los que les que les dieron un piso nuevo. Los dos están ya fallecidos. Mi hermano pequeño Juan Antonio sigue viviendo allí y voy a verle alguna vez y comemos juntos. Yo vivo ahora en Barcelona, pero hasta hace poco vivía

” Almeda cambió cuando se instaló El Corte Inglés. Pasó del barrio de las barracas a Porta de Barcelona.

Compartí pupitre con **Manuel Campo Vidal** y la relación de amistad la seguimos manteniendo

en Sant Joan Despí y estaba cerca. Siempre me he movido por esas latitudes

Antes decías que compartiste pupitre con Manuel Campo Vidal.

Sí, en el colegio nacional Dolores Almeda compartimos pupitre. Entonces teníamos mucha relación y ahora seguimos teniéndola. En el barrio pasamos muchas horas juntos, salíamos a jugar, a hacer excursiones y fue el primer noviete de mi hermana pequeña. La amistad de entonces perdura hasta hoy. Luego tuvimos una época que nos distanciamos cuando yo no paraba de viajar con el Barcelona y la selección española y él, con su carrera periodística, pero en verano siempre coincidíamos para pasar unos días juntos.

En 1983, al final de tu carrera como jugador, se te hizo un homenaje muy cariñoso en Almeda en el que Campo Vidal regresó al que fue también su barrio.

Sí, me hicieron un homenaje en un bar que se llamaba Casa Joaquín. Fue muy bonito, porque él ya estaba entonces en Televisión Española. Recuerdo que hizo un video como si presentara un Telediario que empezaba diciendo: "Hoy la noticia está en El Barrio de Almeda donde se celebra un homenaje...". Tuvo la habilidad de ponerlo a la misma hora que emitía el Telediario. Conservo ese video y es muy simpático.

Todavía sigues ligado al Barça después de dejar el baloncesto como jugador.

Dejé de jugar en 1985, pasé a ser ayudante del entrenador y en junio de este año hará 50 años que llegué al Barça. Excepto los siete años que estuve entrenando en Cáceres y Murcia, he pasado mi vida en el club. Tengo contrato hasta 2021, después no sé qué pasará.

Lo que sí han pasado han sido un montón de presidentes y tú continuas en el club.

Sí, he conocido unos cuantos. Desde Agustín Montal a todos los que vinieron detrás. Ahora soy asesor técnico de la sección de baloncesto y hago un poco de todo: doy mi opinión sobre las cosas que veo, jugadores, técnicas, tácticas de la plantilla y categorías inferiores. Hasta ahora no había esa coordinación. Viajo con el primer equipo a todas partes y con el entrenador Svetislav Pešić tengo una amistad personal porque en su primera época fui el segundo entrenador y estuvimos más de un año juntos. ///

MANOLO FLORES ÉS TOTA UNA LLEENDA DEL BÀSKET CULER

Exclusiva de Publicidad Exterior

www.publicidadexterior.cat

**PUBLICITA'T ALS AUTOBUSOS.
LA TEVA PUBLICITAT EN MOVIMENT.**

72% D'ARRIBADA AL PÚBLIC

ALTA VISIBILITAT DURANT EL DIA

**BUSOS URBANS
I INTERURBANS BARCELONA - BAIX LLOBREGAT**

www.publicidadexterior.cat 93 689 27 64

La teva manera de col·laborar és quedar-te a casa

La teva manera de col·laborar és quedar-te a casa. Mentrestant, els serveis metropolitans essencials treballem perquè no et falti res. I perquè, quan surtis, la metròpolis, la teva ciutat, estigui a punt.

**Recorda: si et quedes a casa,
#EntreTotsHoSuperarem**